

(สำเนา)
เลขรับ ๖๙๙๖/๒๕๖๕ วันที่ ๘ มิ.ย. ๒๕๖๕
สำนักงานเลขาริการสภาพัฒนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๔๓๔

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๘ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภาพัฒนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้ รวม ๒ ฉบับ

ด้วยคณะกรรมการได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ ต่อสภาพัฒนราษฎรเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒ ฉบับดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาพัฒนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาริการคณะกรรมการ
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๒๑
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@soc.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทร์เพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากรุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

ณัตธิญา พิมพ์
ส้มพร ทาน
ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ขายหรือหყົງจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสหรือคู่ชีวิตอยู่ไม่ได้
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕๗)

(๒) เพิ่มเหตุฟ้องหย่าในกรณีที่สามีหรือภริยาอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องผู้อื่น^{จันคู่ชีวิต} หรือกระทำกับผู้อื่นหรือยอมรับการกระทำของผู้อื่นเพื่อสนองความใคร่ของตนหรือผู้อื่น^{เป็นอาจิน} (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๖ (๑))

(๓) เพิ่มเหตุที่ทำให้สิทธิรับค่าเดี้ยงชีพหมดไปในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายที่รับค่าเดี้ยงชีพ^{จดทะเบียนคู่ชีวิต} (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๘)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยคู่ชีวิตได้กำหนดให้บุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกันโดยกำเนิดสามารถจดทะเบียนคู่ชีวิตได้ โดยมีสิทธิและหน้าที่ในการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวในลักษณะทำงาน^{เดียวกันกับคู่สมรส} สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์^{เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยคู่ชีวิต} จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖ ขายหรือหยັງจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสหรือคู่ชีวิตอยู่ไม่ได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) สามีหรือภริยาอุปการะเลี้ยงดูหรืออยกย่องผู้อ่อนฉันภริยาหรือสามีหรือฉันคู่ชีวิต เป็นซึ้งหรือมีซึ้ง ร่วมประเวณีกับผู้อ่อนเป็นอาจิณ หรือกระทำกับผู้อ่อนหรือยอมรับการกระทำของผู้อ่อนเพื่อสนองความใคร่ของตนหรือผู้อ่อนเป็นอาจิณ อิกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๗ ถ้าฝ่ายที่รับค่าเลี้ยงชีพสมรสใหม่หรือจดทะเบียนคู่ชีวิต สิทธิรับ
ค่าเลี้ยงชีพย่อมหมดไป”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ตราสารบัญบทที่

ประมวลกฎหมายพัฒนาภูมิชัย กับร่างพระบรมราชโองค์ในเพื่อเติมประมวลกฎหมายพัฒนาภูมิชัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการตุษฎีกา

ประมวลกฎหมายพัฒนาภูมิชัย	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายพัฒนาภูมิชัย และพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	บท附录ในพระราชบัญญัติเพิ่มเติม
	<p>ร่าง</p> <p>พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายพัฒนาภูมิชัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายพัฒนาภูมิชัย</p>

<p style="text-align: center;">ประชุมคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวภาพและสุขภาพนักเรียนเชิงรุก</p>	<p>ร่างพ炷ธรรมบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย แห่งชาติอาชญากรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>.....</p>	<p>บท附錄ในกรอบแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>มาตรา ๓ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมเรียกว่า^๑ “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแห่ง^๒ ราชอาณาจักร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติที่ให้ใช้บังคับเมื่อ^๓ พ้นกำหนดนี้ไว้อยู่สิบวันนับแต่วันประกาศใน^๔ ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๕๑ แห่งประมวลกฎหมายพัฒนาวัฒนธรรมไทย แก้ไขให้เช่น^๕ ความต่อไปนี้หนาแน่น</p> <p>มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติม ๗๗ มาตรา ๘๖ ของพระราชบัญญัติฯ ดังนี้ สมรสในบุตรชายที่ต้องการสมรสห้ามคู่ครองอยู่ในเดือน^๖ มกราคม ๑๙๕๒ จนกว่าจะได้รับอนุญาตจาก ในบุตรชายที่ต้องการสมรสห้ามคู่ครองอยู่ในเดือน^๗ มกราคม ๑๙๕๒ จนกว่าจะได้รับอนุญาตจาก</p>
	<p>มาตรา ๓ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมเรียกว่า^๑ “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแห่ง^๒ ราชอาณาจักร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>.....</p>	<p>บท附錄ในกรอบแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>มาตรา ๓ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมเรียกว่า^๑ “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแห่ง^๒ ราชอาณาจักร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติที่ให้ใช้บังคับเมื่อ^๓ พ้นกำหนดนี้ไว้อยู่สิบวันนับแต่วันประกาศใน^๔ ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๙๕๑ แห่งประมวลกฎหมายพัฒนาวัฒนธรรมไทย แก้ไขให้เช่น^๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแห่งราชอาณาจักร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๑๙๕๕ แห่งที่หนึ่งในวันเดียวกัน</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>(๑) สามีหรือภรรยาอุปการะเสียดูหูหรือยกย่องผู้อ่อนแหนงริยาหัวรือสถา Maurice เป็นบุญหรือบุญ ก็เป็นบุญเป็นอาจิน อีกฝ่ายหนึ่งก็จะอย่างเดียวกันตามที่ได้</p> <p>มาตรา ๑๕๒</p>	<p>ร่างพระบรมบัญญัตินี้เป็นแบบพิมพ์แม้ในปรัชญาและกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>“(๑) สามีหรือภรรยาอุปการะเสียดูหูหรือยกย่องผู้อ่อนแหนงริยาหัวรือสถา Maurice เป็นบุญหรือบุญ ก็เป็นบุญเป็นอาจิน อีกฝ่ายหนึ่งก็จะอย่างเดียวกันตามที่ได้</p> <p>มาตรา ๑๕๒</p>	<p>ให้ดูและแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพิ่มบทเพื่อหมายให้ครองอนาคตถึงลงกรณ์ที่สามีหรือภรรยาไม่สามารถสืบสันติวงศ์บุคคลเพศเดียวกันตัวเดียวได้แก่ การอุปการะเสียดูหูหรือยกย่องผู้อ่อนน้อมถົpliant หรือระหว่างทั้งสองฝ่ายจะมีความรู้สึกว่าผู้ใดผู้หนึ่งได้รับความไว้วางใจมากกว่าผู้อื่นหรือยอมรับการกระทำของผู้อื่น เพื่อสนองความโกรธของตนหรือผู้อื่นเป็นอันด้วยความพ่ายแพ้”</p>
<p>มาตรา ๑๕๓ “นัยเกลิกกิความในมาตรา ๑๕๒</p> <p>แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>มาตรา ๑๕๔ ถ้าฝ่ายที่รับคำสั่งซึ่งพำนตามมาตรา ๑๕๒ สมรสใหม่หรือจดทะเบียนถົpliant หรือรับคำสั่งซึ่งพำนตามมาตรา ๑๕๔</p>	<p>มาตรา ๑๕๓ “นัยเกลิกกิความในมาตรา ๑๕๒</p> <p>แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>มาตรา ๑๕๔ ถ้าฝ่ายที่รับคำสั่งซึ่งพำนตามมาตรา ๑๕๒ สมรสใหม่หรือจดทะเบียนถົpliant หรือรับคำสั่งซึ่งพำนตามมาตรา ๑๕๔</p>	<p>เพิ่มบทเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๕๒ ยังคงใช้พำนตามมาตรา ๑๕๓ ไม่ได้</p> <p>ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายที่รับคำสั่งซึ่งพำนตามมาตรา ๑๕๓ เนื่องจากไม่ยอมรับคำสั่งซึ่งพำนตามมาตรา ๑๕๔ หรือฝ่ายที่รับคำสั่งซึ่งพำนตามมาตรา ๑๕๔ ไม่ยอมรับคำสั่งซึ่งพำนตามมาตรา ๑๕๓ ไม่ได้</p> <p>การอุปการะเสียดูหูของคู่สมรสฝ่ายที่รับคำสั่งซึ่งพำนตามมาตรา ๑๕๓ ให้เป็นเดียวที่บังคับใช้</p>

ผู้รับสอนพราบประมาณราษฎร์ของกร

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะกรรมการรัฐภูมิการได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ.

๑.๑ เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่สถาบันครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญในการพัฒนาสังคมและการส่งเสริม
คุณภาพชีวิตของประชาชน แต่การก่อตั้งครอบครัวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จำกัด
เฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีการอยู่ร่วมกัน
เป็นครอบครัวระหว่างบุคคลที่มีเพศเดียวกันโดยกำเนิด โดยมีการอุปการะเลี้ยงดูและมีความสัมพันธ์
ในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างไปจากคู่สมรส สมควรมีกฎหมายรองรับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลดังกล่าว
โดยมีบทบัญญัติเฉพาะเกี่ยวกับการจัดทະเบียนและการเลิกคู่ชีวิต สิทธิและหน้าที่ระหว่างคู่ชีวิต
การจัดการทรัพย์สิน การรับบุตรบุญธรรม และมรดก ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็ง
ของครอบครัวที่ก่อตั้งขึ้นระหว่างบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

๑.๒ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดสิทธิ หน้าที่
และความรับผิดชอบบุคคลเพศเดียวกันที่ได้จัดทະเบียนคู่ชีวิตเพื่อการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว
สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) วันใช้บังคับของกฎหมาย

กำหนดให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

(๒) บทนิยาม

กำหนดนิยามคำว่า “คู่ชีวิต” ให้หมายความว่า บุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศ
เดียวกันโดยกำเนิดและได้จัดทະเบียนคู่ชีวิตตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดนิยามคำว่า “ศาล”
เพื่อประโยชน์ในการอ้างอิงในร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๓)

(๓) ศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี

ให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเยาวชนและครอบครัว<sup>ตามกฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว มีอำนาจ
พิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)</sup>

(๔) ผู้รักษาการตามกฎหมาย

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

(๕) การจดทะเบียนคู่ชีวิต

การทำสัญญาว่าจะจดทะเบียนคู่ชีวิตไม่สามารถดำเนินการฟ้องร้องให้บังคับกัน
ได้ (ร่างมาตรา ๖) เงื่อนไขการจดทะเบียนคู่ชีวิต (ร่างมาตรา ๗ – ร่างมาตรา ๙) การดำเนินการ
ทางทะเบียน (ร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๑) การให้ความยินยอมกรณีที่ผู้เยาว์จะจดทะเบียน
คู่ชีวิต (ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๓) และการเข้มข้อกฎหมายระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
(ร่างมาตรา ๑๔)

(๖) การเป็นคู่ชีวิต

กำหนดหลักการที่ไว้ไปให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ว่าด้วยครอบครัวมาใช้บังคับแก่คู่ชีวิตโดยอนุโลมในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติเฉพาะ
ในร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๕) รวมทั้งกำหนดผลของการจดทะเบียนคู่ชีวิตในเรื่องอื่น ๆ
ได้แก่ การบรรลุนิติภาวะ ภูมิลำเนาของคู่ชีวิต การร้องขอให้ศาลสั่งหรือเพิกถอนคำสั่งให้คู่ชีวิตอีกฝ่าย
เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ สิทธิและสถานะของคู่ชีวิตในกรณีที่ฝ่ายใด
ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ไม่มีอยู่ การไม่ให้ถอนคืนการให้ในกรณีจดทะเบียนคู่ชีวิต และการจัดการแทนผู้เสียหาย
และการดำเนินคดีต่างผู้ด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ เป็นบทบัญญัติ
ในลักษณะทำนองเดียวกันกับคู่สมรส (ร่างมาตรา ๑๖ – ร่างมาตรา ๒๑)

(๗) ความสัมพันธ์ระหว่างคู่ชีวิต

คู่ชีวิตมีหน้าที่ในการอุปการะเลี้ยงดูกันตามความสามารถและฐานะของตน
(ร่างมาตรา ๒๒) หากไม่สามารถอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวโดยปกติสุขได้ ให้สามารถร้องขอต่อศาลให้มี
คำสั่งอนุญาตให้อยู่ต่างหากกันได้ (ร่างมาตรา ๒๓)

(๘) ทรัพย์สินระหว่างคู่ชีวิต

ระบบทรัพย์สินระหว่างคู่ชีวิตมีลักษณะเช่นเดียวกับคู่สมรส โดยแบ่ง
ออกเป็นทรัพย์สินระหว่างคู่ชีวิตและสินส่วนตัว (ร่างมาตรา ๒๔ – ร่างมาตรา ๒๗)

(๙) ความเป็นโมฆะของการจดทะเบียนคู่ชีวิต

กำหนดเหตุที่ทำให้การจดทะเบียนคู่ชีวิตเป็นโมฆะ ได้แก่ การจดทะเบียน
คู่ชีวิตโดยฝ่าฝืนเงื่อนไขเรื่องสัญชาติ ความสามารถบุคคล การเป็นญาติ การมีคู่สมรสหรือคู่ชีวิต
อยู่แล้ว และการไม่ให้ความยินยอมในการจดทะเบียนคู่ชีวิต โดยต้องมีคำพิพากษาเท่านั้นที่จะแสดงว่า
ผลของการจดทะเบียนคู่ชีวิตเป็นโมฆะ เว้นแต่การเป็นโมฆะเนื่องจากการจดทะเบียนคู่ชีวิตในขณะที่มี
คู่สมรสหรือคู่ชีวิตอยู่แล้ว ซึ่งบุคคลผู้มีส่วนได้เสียอาจกล่าวอ้างขึ้นหรือจะร้องขอให้ศาลมีพิพากษาว่า
การจดทะเบียนคู่ชีวิตเป็นโมฆะก็ได้ ทั้งนี้ ได้กำหนดบทคุ้มครองบุคคลผู้สูญเสียในการจดทะเบียนคู่ชีวิต
ที่เป็นโมฆะด้วยเหตุฝ่าฝืนเงื่อนไขเรื่องสัญชาติไว้ด้วย (ร่างมาตรา ๒๘ – ร่างมาตรา ๓๑)

(๑๐) การสื้นสุดการเป็นคู่ชีวิต

การเป็นคู่ชีวิตสื้นสุดลงด้วยความตาย ศาลมีพิพากษาให้เพิกถอน
การจดทะเบียนคู่ชีวิตที่เป็นโมฆะ หรือการเลิกการเป็นคู่ชีวิต (ร่างมาตรา ๓๒) โดยเหตุที่ทำให้
การจดทะเบียนคู่ชีวิตเป็นโมฆะ ได้แก่ การฝ่าฝืนเงื่อนไขเรื่องอายุ ความสำคัญผิดในตัวบุคคล
การฉ้อฉล การข่มขู่ การที่ผู้เยาว์ไม่ได้รับความยินยอม (ร่างมาตรา ๓๓) ส่วนการเลิกการเป็นคู่ชีวิต
อาจกระทำได้โดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย (ร่างมาตรา ๓๔) หรือโดยการฟ้องเลิกการเป็นคู่ชีวิต

(ร่างมาตรา ๓๕) ซึ่งได้กำหนดเหตุพ้องเลิกการเป็นคู่ชีวิตไว้ในท่านองเดียวกันกับเหตุพ้องหย่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีการเพิ่มเติมเหตุบางกรณีที่มีลักษณะเฉพาะสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพศเดียวกัน ได้แก่ การกระทำกับผู้อื่นหรือยอมรับการกระทำของผู้อื่นเพื่อสนองความใคร่ของตนหรือผู้อื่นเป็นอาจิน (ร่างมาตรา ๓๖)

(๑) บุตรบุญธรรม

กำหนดให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบุตรบุญธรรมมาใช้บังคับแก่คู่ชีวิตโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๓๗) เว้นแต่บบทบัญญัติบางประการที่ได้กำหนดไว้โดยเฉพาะในร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่

(ก) การให้ความยินยอมของคู่ชีวิตของผู้จะรับบุตรบุญธรรมหรือผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม (ร่างมาตรา ๔๐)

(ข) การจดทะเบียนรับผู้เยาว์ซึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของคู่ชีวิตอีกฝ่ายหนึ่งมาเป็นบุตรบุญธรรมของตนด้วย (ร่างมาตรา ๔๑)

(ค) การกำหนดอำนาจของนายทะเบียนในการรับจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนครอบครัว เพื่อความชัดเจนว่าอำนาจของนายทะเบียนมิได้จำกัดเฉพาะการจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรมตามเงื่อนไขในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เท่านั้น (ร่างมาตรา ๔๒)

(ง) การไม่ให้ผู้รับบุตรบุญธรรมใช้สิทธิเรียกร้องเอาทรัพย์สินที่ตนได้ให้แก่บุตรบุญธรรมคืนจากกองมรดกของบุตรบุญธรรมตามมาตรา ๑๕๘/๓๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในกรณีที่บุตรบุญธรรมนั้นมีคู่ชีวิต (ร่างมาตรา ๔๓)

(จ) การยกเลิกการรับบุตรบุญธรรมในกรณีที่ผู้รับบุตรบุญธรรมจดทะเบียนคู่ชีวิตกับบุตรบุญธรรม (ร่างมาตรา ๔๔)

(๒) มรดก

กำหนดให้คู่ชีวิตมีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับคู่สมรสตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๖ มรดก (ร่างมาตรา ๔๕) และให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่คู่สมรสในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นมาใช้บังคับแก่คู่ชีวิตด้วยโดยอนุโลม ได้แก่ ข้อยกเว้นการถูกจำกัดมิให้รับมรดกฐานเป็นผู้ไม่สมควรกรณีเป็นผู้ที่รู้ว่าคู่สมรสของตนฆ่าเจ้ามรดก คู่สมรสของผู้ปักครองห้ามเป็นผู้รับทรัพย์ตามพินัยกรรม และคู่สมรสของผู้เขียนหรือพยานในพินัยกรรมห้ามเป็นผู้รับทรัพย์ตามพินัยกรรม (ร่างมาตรา ๔๖)

๒. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒.๑ เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยคู่ชีวิตได้กำหนดให้บุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกันโดยกำเนิดสามารถจดทะเบียนคู่ชีวิตได้ โดยมีสิทธิและหน้าที่ในการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวในลักษณะท่านองเดียวกันกับคู่สมรส สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้สอดคล้องกับการมีกฎหมายว่าด้วยคู่ชีวิต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒.๒ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตราให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ดังนี้

(๑) วันใช้บังคับของกฎหมาย

กำหนดให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒) ซึ่งสอดคล้องกับวันใช้บังคับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.

(๒) ข้อห้ามจดทะเบียนซ่อน

กำหนดให้ขยายหรือห้ามจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสหรือคุ้มครองอยู่ไม่ได้ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๕)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมเหตุฟ้องหย่า

เพิ่มเหตุฟ้องหย่าในกรณีที่สามีหรือภริยาอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องผู้อื่นฉันคุ้มครอง หรือกระทำกับผู้อื่นหรือยอมรับการกระทำของผู้อื่นเพื่อสนองความใคร่ของตนเป็นอาชิน (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑ (๑))

(๔) การลื้นสุดของสิทธิได้รับค่าเลี้ยงชีพของคู่สมรส

เพิ่มเหตุที่ทำให้สิทธิรับค่าเลี้ยงชีพหมดไปในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายที่รับค่าเลี้ยงชีพดูดฟ้องคุ้มครอง (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๒)

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ในการตรวจพิจารณา.r่างพระราชบัญญัตินี้ ได้ตรวจสอบข้อมูลกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนคุ้มครอง ได้แก่ สาธารณรัฐฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา และไต้หวัน สรุปได้ ดังนี้

๓.๑ กฎหมายสาธารณรัฐฝรั่งเศส

ฝรั่งเศสตรากฎหมายที่มีชื่อว่า Pacs civil de solidarité (PACS) หรือ civil partnership ที่ให้เสรีภาพแก่บุคคลในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างถูกต้องตามกฎหมายโดยไม่นำเพศมาเป็นข้อจำกัด กล่าวคือ ผู้ที่จะจดทะเบียนได้นั้นจะเป็นคนเพศเดียวกันหรือต่างเพศกันก็ได้ โดยใช้วิธีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง บรรพ ๑ บุคคล ๖๗๘-๑ เป็นต้นไป ข้อดีของ การจดทะเบียน PACS คือ ไม่ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายที่เคร่งครัดเหมือนการสมรส แต่ยังคงมีสิทธิหน้าที่ระหว่างกันในการช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกัน หากต้องการแยกทางก็สามารถจดทะเบียนเลิกได้ง่ายและมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการหย่า ทั้งนี้ กฎหมายบัญญัติชัดเจนว่า PACS มีสถานะเป็น “สัญญา” ประเภทหนึ่ง อันมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ระบบทรัพย์สิน โดยหลักทั่วไปหากไม่มีการแสดงเจตนาเป็นอย่างอื่น คู่ Pacsé จะมีสถานะเป็นเจ้าของรวมในทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงสถานะดังกล่าว ยกเว้นเงินเดือน และรายได้ของแต่ละฝ่ายที่มีได้นำไปเปลี่ยนเป็นทรัพย์สินจะยังคงเป็นสินส่วนตัวของแต่ละฝ่ายต่อไป ซึ่งแตกต่างจากสินสมรสที่ครอบคลุมทรัพย์สินที่คู่สมรสได้มาระหว่างสมรสซึ่งรวมถึงเงินเดือนและรายได้ ยกเว้นทรัพย์สินที่ได้มาจากการให้และการรับมรดก

(๒) บุตรที่เกิดจากคู่ Pacsé เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของมารดาเท่านั้น โดยบิดาของบุตรอาจจดทะเบียนรับรองบุตรได้ ส่วนบุตรที่เกิดจากคู่สมรสเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของทั้งคู่

(๓) บุตรบุญธรรมของบุคคลที่จดทะเบียน PACS จะเป็นบุตรบุญธรรมของฝ่ายที่รับเท่านั้น โดยคู่ Pacsé อีกฝ่ายไม่มีอำนาจปกครองบุตร ส่วนคู่สมรสสามารถรับบุตรบุญธรรมร่วมกันได้

(๔) สิทธิในการรับบำนาญหรือเงินช่วยเหลือ หากฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต คู่ Pacsé ฝ่ายที่ยังมีชีวิตอยู่ไม่มีสิทธิรับบำนาญหรือเงินช่วยเหลือการเป็นม้ำยังดูแลครรภ์คู่สมรส

(๕) การเลิก PACS เป็นไปตามเหตุที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งมาตรา ๑๗๕-๗ กล่าวคือ

๑) เลิกด้วยความยินยอม หรือฟ้องเพื่อเลิกสัญญา โดยไม่ต้องแสดงเหตุผลใด ๆ ทั้งสิ้น กฎหมายไม่ได้กำหนดเหตุในการเลิกกันไว้

๒) จดทะเบียนสมรส ไม่ว่าจะจดกับคู่ Pacsé ของตน หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไปจดทะเบียนสมรสกับบุคคลอื่น นายทะเบียนจะบันทึกการเลิก PACS ในทะเบียน จากนั้นโน้นตารีจะดำเนินการโฉะณาให้ทราบเป็นการเปิดเผยแพร่ และบันทึกในสูติบัตร (un acte de naissance)^๙ ของทั้งสองฝ่ายว่าได้มีการจดทะเบียนเลิกกันแล้ว ซึ่งการยกเลิก PACS จะมีผลใช้ยันต่อบุคคลภายนอกได้นับแต่วันที่มีการบันทึกทางทะเบียน

๓) กรณีเสียชีวิต การตายของคู่ Pacsé มีผลให้สัญญาเลิกกันนับแต่วันที่ฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต และจะมีผลใช้ยันต่อบุคคลภายนอกได้นับแต่วันที่มีการบันทึกทางทะเบียน

๔) กรณีคู่ Pacsé ตกเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถกฎหมายเปิดช่องให้ผู้ที่ศาลมีคำสั่งให้เป็นผู้อนุบาลสามารถยื่นคำขอให้เลิกสัญญา PACS ของบุคคลนั้น หรือในบางกรณีหากศาลเห็นสมควรก็สามารถสั่งให้เลิกสัญญา PACS ได้เช่นกัน

ต่อมา ฝรั่งเศสได้ตรากฎหมายการสมรสของคนเพศเดียวกันในปี ค.ศ. ๒๐๑๓ โดยใช้วิธีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งเรื่องการสมรส จัดเติมที่กฎหมายไม่เคยมีนิยาม “การสมรส” เอาไว้ เพราะอาศัยจารีตที่เกิดจากแนวความเชื่อทางศาสนาว่า การสมรสจะกระทำได้ระหว่างชายและหญิงเท่านั้น เปลี่ยนเป็นเพิ่มนิยามของการสมรสไว้ในมาตรา ๑๗๓ ซึ่งระบุหัวข้อกรณีการสมรสระหว่าง “บุคคลเพศเดียวกัน” (personnes de même sexe) และ “บุคคลต่างเพศ” (personnes de sexe différente) เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งแล้ว จึงทำให้คู่สมรสเพศเดียวกันได้รับการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกันกับคู่สมรสต่างเพศทุกประการ

^๙ ในประเทศไทยฝรั่งเศส สูติบัตรเป็นเอกสารสำคัญในการยืนยันตัวตน มีลักษณะคล้ายทะเบียนประวัติ ตั้งนั้น กฎหมายฝรั่งเศสจึงกำหนดให้บันทึกการเปลี่ยนแปลงสถานภาพของบุคคลเอาไว้ในสูติบัตรด้วย เช่น การเปลี่ยนคำนำหน้านามให้สอดคล้องกับเพศสภาพ การสมรส การหย่า การรับรองบุตร การจดทะเบียน PACS การได้มาหรือเสียไปซึ่งสัญชาติฝรั่งเศส เป็นต้น ทั้งนี้ ฝรั่งเศสริบบันทึกการจดทะเบียน PACS ในสูติบัตรตั้งแต่ ค.ศ. ๒๐๐๘ โดยจะบันทึกวันที่และสถานที่จดทะเบียนและชื่อของคู่ Pacsé เนื่องจากที่ผ่านมาก่อต้องการหลักฐานการจดทะเบียน คู่ Pacsé ต้องยื่นคำขอต่อนายทะเบียนให้ออกหนังสือรับรองให้ซึ่งยุ่งยากกว่าการขอคัดสำเนา สูติบัตรของตนเอง และเมื่อเลิกกันนายทะเบียนจะปรับสถานะในสูติบัตรของทั้งคู่อีกรั้ง

อนึ่ง เมื่อมีการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งแล้วก็ยังไม่มีการยกเลิกกฎหมาย PACS ทำให้บุคคลทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศกันสามารถเลือกก่อความสัมพันธ์กันตามกฎหมายได้ ตามที่เห็นว่าเหมาะสมสำหรับตน และคู่ที่จด PACS แล้วก็สามารถพัฒนาความสัมพันธ์ต่อไปได้ โดยการจดทะเบียนสมรส

๓.๒ กฎหมายสหพันธ์สาธารณะรัฐเยอรมนี

มีกฎหมายคู่ชีวิตเมื่อปี ค.ศ. ๒๐๐๑ (Life Partner Act 2001) ซึ่งมี ความแตกต่างจากกฎหมาย PACS ของฝรั่งเศสในประการสำคัญ คือ ได้ส่วนสิทธิการจดทะเบียน คู่ชีวิตสำหรับคู่รักเพศเดียวกันเท่านั้น โดยมีวัตถุประสงค์ให้เป็นมาตรการลดความเหลื่อมล้ำระหว่าง คู่รักเพศเดียวกันกับคู่รักต่างเพศ พร้อมกับได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายอีกจำนวน ๖๒ ฉบับ เพื่อกำหนดให้คู่ชีวิตมีส่วนทางกฎหมายที่ใกล้เคียงกับคู่สมรสมากที่สุด อย่างไรก็ตาม การสมรส และการเป็นคู่ชีวิตยังคงมีความแตกต่างกันบางประการอันเป็นเหตุให้มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญ เรื่อยมา เช่น

(๑) สิทธิในบำเหน็จทดแทน คู่สมรสของลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐมีสิทธิรับ บำเหน็จทดแทน แต่คู่ชีวิตไม่มี

(๒) ภาษีมรดก คู่สมรสเสียภาษีมรดกในอัตราที่ต่ำกว่าคู่ชีวิต

(๓) เงินช่วยเหลือค่าครองชีพ ข้าราชการที่มีครอบครัวโดยการสมรสมีสิทธิ ได้รับเงินช่วยเหลือค่าครองชีพ แต่ข้าราชการที่มีครอบครัวโดยการจดทะเบียนคู่ชีวิตไม่มีสิทธิ

(๔) ภาษีอากรที่ดิน การโอนที่ดินระหว่างสามีและภรรยา มีภาษีต่ำกว่า การโอนระหว่างคู่ชีวิตที่ต้องเสียในอัตราเดียวกับบุคคลทั่วไป

(๕) การรับบุตรบุญธรรม คู่สมรสมีสิทธิรับบุตรบุญธรรมร่วมกันได้ แต่คู่ชีวิต ไม่ได้รับสิทธิอย่างเดียวกันนี้

(๖) การยื่นแบบประเมินภาษีเงินได้ คู่สมรสมีสิทธิยื่นประเมินภาษีเงินได้ ร่วมกันซึ่งทำให้มีโอกาสเสียภาษีในอัตราที่ต่ำลงได้ ในขณะที่คู่ชีวิตต้องยื่นประเมินภาษีเงินได้แยกกัน

ผลการพิจารณาคดีข้างต้นปรากฏว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยว่าการปฏิบัติ ที่แตกต่างกันทุกกรณีเป็นการเลือกปฏิบัติระหว่างคู่ชีวิตกับคู่สมรสโดยปราศจากเหตุผลอันเป็นธรรม จึงขัดต่อหลักความเสมอภาคตามมาตรฐาน ๓ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญเยอรมันน์ เช่น กรณีบำเหน็จทดแทน ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า คู่ชีวิตมีหน้าที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูซึ่งกันและกัน ดังนั้น เมื่อคู่ชีวิต อีกฝ่ายหนึ่งเสียชีวิตลง คู่ชีวิตอีกฝ่ายย่อมสูญเสียแหล่งที่มาของรายได้ครอบครัวเช่นเดียวกับคู่สมรส หรือกรณีภาษีมรดกซึ่งกฎหมายกำหนดให้คู่สมรสที่รับมรดกเสียภาษีในอัตราต่ำลง เนื่องจากคู่สมรส มีหน้าที่จัดการทรัพย์สินร่วมกันและมีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินดังกล่าวต่อไป เพื่อดำรงชีวิตซึ่งไม่ได้แตกต่างจากคู่ชีวิต เป็นต้น

ด้วยเหตุที่มีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับความชอบธรรมในการเลือกปฏิบัติต่อคู่ชีวิต มากอย่างต่อเนื่อง ในเวลาต่อมาเยอรมันได้ตรากฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง ซึ่งมีผล ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ค.ศ. ๒๐๑๗ ขยายขอบเขตของการสมรสให้ครอบคลุมบุคคลเพศเดียวกัน อันเป็นผลทำให้คู่สมรสเพศเดียวกันมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายเช่นเดียวกับคู่สมรส ต่างเพศทุกประการ

๓.๓ กฎหมายสหราชอาณาจักร

อังกฤษได้ตรากฎหมายคู่ชีวิตเมื่อปี ค.ศ. ๒๐๐๔ (Civil Partnership Act (CPA) 2004) ซึ่งกำหนดให้บุคคลเพศเดียวกันสองคนสามารถจดทะเบียนความสัมพันธ์เพื่อให้มีสิทธิและหน้าที่ในลักษณะใกล้เคียงกับการสมรสระหว่างบุคคลต่างเพศได้ กฎหมายดังกล่าวมีได้เปิดกว้างให้บุคคลต่างเพศจดทะเบียนด้วย เนื่องจากรัฐบาลและรัฐสภาในขณะนั้นเห็นว่า บุคคลต่างเพศ มีทางเลือกในการสมรสอยู่แล้ว แต่การขยายเรื่องสมรสให้ครอบคลุมบุคคลเพศเดียวกันยังไม่เหมาะสม จึงสมควรตรากฎหมายเฉพาะขึ้นมาอีกฉบับหนึ่งเพื่อให้บุคคลเพศเดียวกันที่ประสงค์จะใช้ชีวิตร่วมกันสามารถเข้าถึงสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายในลักษณะท่านองเดียวกับการสมรสได้

ต่อมาในปี ค.ศ. ๒๐๑๓ รัฐสภาได้ตรากฎหมายการสมรสระหว่างบุคคล เพศเดียวกัน (Marriage (Same Sex Couples) Act 2013 (MSSCA)) ซึ่งเริ่มใช้บังคับเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ค.ศ. ๒๐๑๔ และมีผลเป็นการแก้ไขกฎหมายทุกฉบับที่เกี่ยวกับการสมรสให้ครอบคลุม บุคคลเพศเดียวกันด้วย โดยผลของกฎหมายฉบับนี้ ทำให้คู่สมรสเพศเดียวกันมีสิทธิหน้าที่ ตามกฎหมายเช่นเดียวกันกับคู่สมรสต่างเพศทุกประการและคู่ชีวิตสามารถแปลงความสัมพันธ์ของตน ให้เป็นการสมรสได้

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมีได้เสนอให้ยกเลิก CPA และได้เปิดกระบวนการรับฟัง ความคิดเห็นประชาชนระหว่างเดือนมกราคม – เมษายน ค.ศ. ๒๐๑๔ โดยขอรับฟังความคิดเห็นต่อ ข้อเสนอสามทางเลือกคือ ๑) ให้ยกเลิก CPA และแปลงคู่ชีวิตที่มีอยู่เป็นการสมรส ๒) ระงับการ จดทะเบียนคู่ชีวิตใหม่ และ ๓) เปิดให้คู่รักต่างเพศสามารถจดทะเบียนคู่ชีวิตได้ด้วย

ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๒๐๑๔ รัฐบาลได้เผยแพร่ผลการรับฟังความคิดเห็น พร้อมกับรายงานข้อสรุปว่า สถานการณ์ในขณะนั้นยังไม่มีความชัดเจนเพียงพอที่จะตัดสินใจไป ในทางเดทางนี้ เนื่องจากการสมรสระหว่างบุคคลเพศเดียวกันยังริบใช้ได้ไม่นาน ส่วนการเปิดให้ บุคคลต่างเพศจดทะเบียนคู่ชีวิตได้ด้วยนั้น รัฐบาลเห็นว่า การที่ไม่ให้สิทธิ์ดังกล่าวยังไม่ก่อให้เกิด ผลร้าย (detriment) แก่บุคคลต่างเพศ อีกทั้งเรื่องนี้มีความเชื่อมโยงกับสภาพสังคมและแนวโน้มโดยภาพรวม ของรัฐซึ่งสมควรใช้เวลาในการพิจารณาอย่างรอบคอบ

ด้วยเหตุข้างต้น จึงทำให้ระบบคู่ชีวิตตาม CPA และระบบสมรสเดินหน้า คู่ช่านกัน แต่ในความเป็นจริงแล้ว สิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายของทั้งสองระบบมีความใกล้เคียงกัน มาก แม้สิทธิในการได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐหรือเงินทดแทนความเสียหายจากการจ้างก็ได้รับ ในลักษณะเดียวกัน โดยจะมีความแตกต่างกันในเพียงบางประเด็น ดังต่อไปนี้

- (ก) คู่ชีวิตจะใช้คำว่า “คู่สมรส” ไม่ได้
- (ข) การก่อความสัมพันธ์คู่ชีวิตจะใช้พิธีกรรมทางศาสนาไม่ได้
- (ค) ไม่รับรองการเป็นคู่ชีวิตจะระบุชื่อของทั้งบิดาและมารดาของคู่ชีวิต ในขณะ ที่ไม่รับรองการสมรสจะระบุเฉพาะชื่อบิดาของสามีและภรรยา
- (ง) การมีโรคติดต่อทางเพศไม่เป็นเหตุให้การเป็นคู่ชีวิตตกเป็นโมฆะ ซึ่งแตกต่างจากการสมรส

(จ) การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ไม่ได้เป็นคู่ชีวิตไม่เป็นเหตุในการฟ้องเลิก คู่ชีวิต แตกต่างจากการสมรสซึ่งอาจอ้างการที่คู่สมรสมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเป็นเหตุในการฟ้อง หย่าได้

การที่กฎหมายเปิดโอกาสให้บุคคลเพศเดียวกันเลือกก่อความสัมพันธ์ได้ทั้งคุชีวิตหรือการสมรส ในขณะที่บุคคลต่างเพศมีทางเลือกเดียวคือการสมรส ทำให้ประชาชนบางส่วนไม่พึงพอใจและมองว่าเป็นการเลือกปฏิบัติต่อคู่รักต่างเพศ และในที่สุดได้มีการฟ้องคดีต่อศาล R (on the application of Steinfeld and Keidan) v. Secretary of State for the International Development [2018] UKSC 32 ขอให้มีคำแถลงการณ์ (Declaration) ตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ. ๑๙๙๘ (Human Rights Act 1998) ว่า การเลือกปฏิบัติตั้งกล่าวไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาโรปัวร์ด้วยสิทธิมนุษยชน (European Convention on Human Rights – ECHR) ข้อ ๑๔ (ห้ามเลือกปฏิบัติ) ประกอบกับข้อ ๘ (สิทธิในการได้รับการรับรองชีวิตส่วนบุคคลและครอบครัว - Right to respect for private and family life) ซึ่งศาลสูงสุด (Supreme Court) ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ค.ศ. ๒๐๑๘ เห็นด้วยกับผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นคู่รักต่างเพศที่ประสงค์จะจดทะเบียนคุชีวิตว่า การแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการสมรสให้คู่รักเพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนสมรสได้ แต่ไม่ได้แก้ไขกฎหมายเพื่อเปิดโอกาสให้คู่รักต่างเพศจดทะเบียนคุชีวิตได้ด้วยนั้น เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่มีเหตุอันสมควร จึงได้ออกคำแถลงการณ์ตามคำขอ อย่างไรก็ตาม คำแถลงการณ์ดังกล่าวมิได้มีผลผูกพันตามกฎหมายโดยคงมีสถานะเป็นเพียงการประกาศแนวโน้มทางศาลให้ฝ่ายบริหารนำไปดำเนินการแก้ไข ซึ่งรัฐบาลได้รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาและได้มีการแก้ไขกฎหมายในเวลาต่อมา

๓.๔ กฎหมายสหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกามีระบบกฎหมายที่ซับซ้อน เนื่องจากการรับรองสถานะของบุคคลอยู่ในขอบเขตกฎหมายมลรัฐ และก่อนที่จะมีคำพิพากษาของศาลสูงสุดสหรัฐในคดี Obergefell v. Hodges ในปี ค.ศ. ๒๐๑๕ การยอมรับคู่สมรสเพศเดียวกันตามกฎหมายในแต่ละมลรัฐยังมีสถานะที่แตกต่างกัน โดยอาจก่อให้พัฒนาการโดยสรุปได้ ดังนี้

ในปี ค.ศ. ๑๙๘๗ ศาลสูงสุดแห่งมลรัฐยาวยในคดี Baehr v. Miike ได้วินิจฉัยว่ามลรัฐจะห้ามบุคคลเพศเดียวกันสมรสได้ต่อเมื่อมีเหตุจำเป็น (compelling reason) ในการเลือกปฏิบัติเท่านั้น เมื่อมีคำพิพากษาดังกล่าว มลรัฐต่าง ๆ ได้เร่งตรากฎหมายและ/หรือรัฐธรรมนูญกำหนดนิยามการสมรสให้จำกัดเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงเท่านั้น เพื่อป้องกันการใช้แนวคำพิพากษาของมลรัฐยาวยมาอ้างเป็นบรรทัดฐาน จนกระทั่งในปี ค.ศ. ๒๐๐๐ มีประมวล ๔๐ มลรัฐที่มีบทบัญญัติในกฎหมายและ/หรือรัฐธรรมนูญมลรัฐที่ระบุไว้ชัดเจนว่าการสมรสจะกระทำได้เฉพาะระหว่างชายและหญิง

ต่อมาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๐ ได้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลง โดยศาลมูลรัฐบางแห่งได้มีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติที่ห้ามบุคคลเพศเดียวกันสมรสสนับสนุนขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมลรัฐที่เกี่ยวข้องกับความเสมอภาคและการเลือกปฏิบัติ และมีมลรัฐบางแห่งเริ่มตรากฎหมายอนุญาตให้บุคคลเพศเดียวกันสมรสกันได้ เช่น

มลรัฐที่ศาลสูงมีคำพิพากษาว่าการห้ามบุคคลเพศเดียวกันสมรสเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ ได้แก่ แมสซาชูเซตต์ส (Goodridge v. Department of Health (2003)) นิวเจอร์ซีย์ (Lewis v. Harris (2006)) และคอนเนตทิคัต (Kerrigan v. Commissioner of Public Health (2008)) คดีนี้ศาลวินิจฉัยว่า แม้จะได้มีการตรากฎหมายคุชีวิต Civil Union แล้ว การไม่ให้สมรส เช่นเดียวกับบุคคลต่างเพศก็ยังคงถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่มีเหตุอันสมควร) เป็นต้น

มลรัฐที่ตรากฎหมายให้มีการสมรสระหว่างบุคคลเพศเดียวกัน ได้แก่ เ华爾默อนต์ (Marriage Equality Act 2009 – ผู้ว่าการมลรัฐได้ยับยั้งกฎหมายนี้ แต่ได้รับการยืนยัน

โดยสภាខแห่งมลรัฐ) เมน (An Act to Allow Marriage Licenses for Same-Sex Couples and Protect Religious Freedom 2012 - เดิมเคยมีการตรากฎหมายทำนองเดียวกันในปี ค.ศ. ๒๐๐๙ แต่ต้องยกไปโดยผลของการทำประชามติ และต่อมาในปี ค.ศ. ๒๐๑๒ ได้มีการเสนอกฎหมายและทำประชามติอีกครั้ง ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนกฎหมายนี้) และนิวਯอร์ก (Marriage Equality Act 2011) เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การที่กฎหมายในแต่ละรัฐยังมีความแตกต่างกัน ทำให้บุคคล เพศเดียวกันที่สมรสกันในมลรัฐหนึ่งที่เดินทางข้ามเขตไปอีกมลรัฐที่ไม่ยอมรับการสมรสของบุคคล เพศเดียวกัน ไม่ได้รับสิทธิตามกฎหมายที่พึงมีของคู่สมรสตามกฎหมายแห่งมลรัฐนั้น จึงนำไปสู่ การโต้แย้งคัดค้านเป็นคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลสูงสุดสหรัฐ (*Obergefell v. Hodges*) ซึ่งเป็นคดี ที่รวมอุทธรณ์มาจากสามมลรัฐ ได้แก่ เคนทักกี โอไฮโอ และเนเวสซี โดยผู้ฟ้องคดีในแต่ละกรณีได้ทำการสมรสในมลรัฐที่มีกฎหมายให้บุคคลเพศเดียวกันสมรสกันได้ แต่ต้องสูญเสียสิทธิ์ดังกล่าว เมื่อเดินทางกลับมาที่สามมลรัฐนี้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีกล่าวว่าอ้างว่ากฎหมายของทั้งสามมลรัฐเป็นการขัดต่อ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญสหรัฐครั้งที่สิบสี่ (Fourteenth Amendment) หรือที่รู้จักกันว่า เป็นบทบัญญัติที่วางหลักประกันสิทธิ์ในกระบวนการทางกฎหมายและความเท่าเทียมกัน (Due Process and Equal Protection Clause) ศาลสูงสุดได้พิจารณาแล้วมีคำพิพากษาในปี ค.ศ. ๒๐๑๕ เห็นด้วยกับผู้ฟ้องคดี โดยเห็นว่า การสมรสเป็นสิทธิ์ขั้นพื้นฐานของมนุษย์และ ไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะห้ามใช้สิทธิดังกล่าว ผลของคำวินิจฉัยนี้จึงเป็นการบังคับให้ทุกมลรัฐต้อง ออกใบรับรองการสมรส (marriage license) ให้แก่คู่สมรสเพศเดียวกัน ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการแก้ไข เพิ่มเติมกฎหมายมลรัฐแต่อย่างใด

๓.๕ กฎหมายได้หัวน้ำ

พัฒนาการของกฎหมายได้หัวน้ำในเรื่องนี้เริ่มจากการที่ศาลได้หัวน้ำได้มี คำวินิจฉัยตีความ เลขที่ ๗๔ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ว่า บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย แห่ง บรรพ ๔ เรื่องการสมรส ที่ไม่อนุญาตให้บุคคลเพศเดียวกันสร้างความสัมพันธ์สาธารณะ อันมีลักษณะ ใกล้ชิดและเกิดกันบุคคลภายนอก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ชีวิตร่วมกันนั้น เป็นการขัดเจตนาرمณ์ของ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒ ซึ่งคุ้มครองเสรีภาพในการสมรสของบุคคล และมาตรา ๗ ซึ่งคุ้มครองสิทธิ์ ในความเสมอภาคของบุคคล ศาลจึงได้กำหนดในคำวินิจฉัยข้างต้น ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ไข เพิ่มเติมหรือตรากฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนาرمณ์ของคำวินิจฉัยตีความดังกล่าวให้แล้วเสร็จ ภายใน ๒ ปี นับจากวันที่มีคำวินิจฉัยตีความ โดยจะใช้วิธีการใดในการทำให้บุคคลมีเสรีภาพในการ สมรสอย่างเท่าเทียมกันนั้นเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของรัฐสภา

รัฐสภาได้หัวน้ำได้ผ่านกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติการตามคำวินิจฉัยตีความของ ศาล เลขที่ ๗๔ (司法院釋字第七四八號解釋施行法) เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เพื่อดำเนินการตามคำวินิจฉัยตีความดังกล่าว โดยมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ อันมีสาระโดยสังเขป ดังนี้

(๑) กำหนดเงื่อนไขการจดทะเบียนของคนเพศเดียวกัน

ห้ามบุคคลที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ก่อตั้งความสัมพันธ์เพศเดียวกัน การฝ่าฝืนเงื่อนไขนี้มีผลให้การจดทะเบียนเป็นโมฆะโดยตนเองหรือผู้แทนโดยชอบธรรมอาจร้องขอให้ ศาลเพิกถอนความสัมพันธ์ได้ เว้นแต่ในเวลาที่จะร้องขอเพิกถอน บุคคลนั้นได้บรรลุนิติภาวะแล้ว และ ในกรณีบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะจะจดทะเบียนก่อตั้งความสัมพันธ์เพศเดียวกันก็จะต้องได้รับความ

ยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมด้วย มิฉะนั้นการจดทะเบียนเป็นโมฆะยังเช่นกัน โดยผู้แทนโดยชอบธรรมอาจร้องขอให้ศาลเพิกถอนความสัมพันธ์ได้ เว้นแต่มิได้ร้องขอภายใน ๖ เดือนนับแต่วันที่ทราบเรื่อง หรือเวลาได้ล่วงมาแล้วเกิน ๑ ปี นับจากวันที่ก่อตั้งความสัมพันธ์

นอกจากนี้ ยังกำหนดห้ามจดทะเบียนระหว่างญาติใกล้ชิด และห้ามการจดทะเบียนซ้อน ก่อวายกือ บุคคลที่มีคู่สมรสอยู่ก่อนหรือได้ก่อตั้งความสัมพันธ์เพศเดียวกันแล้ว ไม่อาจจดทะเบียนสมรสหรือก่อตั้งความสัมพันธ์เพศเดียวกันได้อีก และกฎหมายห้ามมิให้บุคคลสมรส หรือก่อตั้งความสัมพันธ์เพศเดียวกันกับบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปในเวลาเดียวกัน

(๒) กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างผู้มีความสัมพันธ์เพศเดียวกัน

หน้าที่ในการอยู่กินด้วยกันและภูมิลำเนา

กำหนดให้ผู้มีความสัมพันธ์เพศเดียวกันทั้งสองฝ่ายมีหน้าที่ในการอยู่กินด้วยกัน ซึ่งเป็นหน้าที่เดียวกับที่กำหนดไว้แก่สามีภริยาตามมาตรา ๑๐๐๑ ของประมวลกฎหมายแพ่ง เว้นแต่มิเหตุอันสมควร นอกจากนี้ กฎหมายยังกำหนดภูมิลำเนาของทั้งคู่หลังจดทะเบียนโดยให้เป็นไปตามที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกัน แต่หากไม่มีการตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ อาจร้องขอให้ศาลกำหนดภูมิลำเนาก็ได้

การเป็นตัวแทนในการใช้ชีวิตประจำวัน

ผู้มีความสัมพันธ์เพศเดียวกันฝ่ายหนึ่งเป็นตัวแทนของอีกฝ่ายหนึ่งในเรื่อง เกี่ยวกับการใช้ชีวิตประจำวัน แต่ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งใช้ความเป็นตัวแทนนั้นโดยมิชอบ อีกฝ่ายอาจกำหนดข้อจำกัดก็ได้ แต่ไม่อาจยกข้อจำกัดดังกล่าวขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกได้ ซึ่งเป็นหลักการเดียวกัน กับที่กำหนดไว้แก่สามีภริยาตามมาตรา ๑๐๐๓ ของประมวลกฎหมายแพ่ง

ส่วนเรื่องหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูซึ่งกันและกัน ระบบทรัพย์สิน การอนุบาล สิทธิรับมรดก บัณฑุณ്ഡิติว่าด้วยการอุปการะเลี้ยงดูในส่วนที่เกี่ยวกับคู่สมรสนาใช้บังคับ แก่ผู้มีความสัมพันธ์เพศเดียวกันด้วยโดยอนุโลม

ประเด็นการรับบุตรบุญธรรม กฎหมายยอมรับให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับ การรับบุตรบุญธรรมมาใช้บังคับกับการรับบุตรสืบสานโดยอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรมด้วย โดยอนุโลม

(๓) การสืบสุดความสัมพันธ์เพศเดียวกัน

การสืบสุดโดยความยินยอม

มาตรา ๑๖ กำหนดว่าความสัมพันธ์เพศเดียวกันย่อมสืบสุดโดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย เว้นแต่กรณีของบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต้องได้รับความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรมด้วย และต้องทำความยินยอมเป็นหนังสือ และลงลายมือชื่อด้วยพยานอย่างน้อยสองคน พร้อมทั้งจดทะเบียนต่อนายทะเบียนที่เกี่ยวข้อง โดยบทบัญญัติดังกล่าวเป็นหลักการเดียวกับการหย่า โดยความยินยอมระหว่างสามีภริยาตามมาตรา ๑๐๔๙ และมาตรา ๑๐๕๐ ของประมวลกฎหมายแพ่ง ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่าได้หัวนึงบัญญัติเรื่องการบรรลุนิติภาวะโดยการสมรส

การสืบสุดโดยคำพิพากษา

ในกรณีที่ฝ่ายหนึ่งมีพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ อีกฝ่ายหนึ่งอาจ พึงศาลให้พิพากษาให้เลิกความสัมพันธ์เพศเดียวกันได้ ๑) ทำการสมรสหรือก่อตั้งความสัมพันธ์ เพศเดียวกันกับบุคคลอื่น ๒) ร่วมประเวณีโดยสมควรใจกับผู้อื่นนอกความสัมพันธ์เพศเดียวกัน ๓) กระทำรุนแรงต่ออีกฝ่ายจนยากจะอยู่กินด้วยกันต่อไปได้ ๔) ทำร้ายญาติทางตรงของอีกฝ่าย หรือ

ถูกกฎหมายติดทางตรงของอีกฝ่ายทำร้ายจนยากจะอาศัยอยู่ร่วมกันได้ ๕) ลงทะเบียนรักษาอีกฝ่าย ๖) เจตนาฆ่าหรือทำร้ายอีกฝ่าย ๗) ป่วยเป็นโรคร้ายแรงที่รักษาไม่ได้ ๘) สาบสูญเป็นเวลาเกินสามปี ๙) ถูกพิพากษาให้จำคุกเกินหนึ่งเดือนจากการกระทำความผิดโดยเจตนา ๑๐) เหตุร้ายแรงอื่นนอกเหนือจากที่กำหนด ข้างต้นอันยังผลให้ม่ออาจรักษาความสัมพันธ์เพศเดียวกันได้อย่างเป็นปกติสุข

เหตุฟ้องเลิกข้างต้นมีหลักการเดียวกับเหตุฟ้องหย่าที่ใช้บังคับแก่กรณีสามีภริยาตามมาตรา ๑๐๔๒ มาตรา ๑๐๕๓ และมาตรา ๑๐๕๔ ของประมวลกฎหมายแพ่ง แต่กรณีเหตุฟ้องหย่าของสามีภริยา มีการระบุถึงการป่วยเป็นโรคทางจิตที่รักษาไม่หายอย่างชัดเจน ในขณะที่เหตุฟ้องเลิกความสัมพันธ์เพศเดียวกันไม่มีการระบุเรื่องดังกล่าวไว้

(๔) ผลของการสิ้นสุดความสัมพันธ์เพศเดียวกัน

ในกรณีที่ความสัมพันธ์เพศเดียวกันสิ้นสุดลง มาตรา ๑๙ กำหนดให้นำบทัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจปกครองบุตร การชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน การออกค่าอุปการะเลี้ยงดู และการแบ่งทรัพย์สินเมื่อการสมรสสิ้นสุดลง มาใช้บังคับกับความสัมพันธ์เพศเดียวกันด้วยโดยอนุโลม

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้มีสาระสำคัญเป็นการรองรับสิทธิในการการก่อตั้งครอบครัวระหว่างบุคคลที่เป็นเพศเดียวกันโดยกำเนิด อันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ และเป็นไปตามแผนมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคในทางกฎหมายระหว่างบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้รับรองไว้ นอกจากนี้ การมีร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้จะช่วยสร้างความตระหนักรถึงการมีอยู่ของครอบครัวรูปแบบใหม่ ให้แก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งจะช่วยป้องกันความขัดแย้งและสร้างความสงบสุขให้สังคมโดยรวม

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติ คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม^{(ฉบับที่...) พ.ศ. (เพิ่มเติมตามข้อสังเกตของคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร)}

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง

(๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม หัวข้อที่ ๔.๓.๒ ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและการมีบทบาทที่สำคัญในสังคม รวมถึงส่งเสริมความเสมอภาคทางสิทธิขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต โดยเน้นการสร้างการยอมรับในเพศสภาพของกลุ่มคนต่างๆ ภายใต้การสร้างเจตคติที่ถูกต้องบนพื้นฐานของการเรียนรู้และรับรู้ร่วมกันในสังคม การศึกษา การทำงาน และการดำรงชีวิตประจำวัน พัฒนาสังคม ให้คนทุกกลุ่มสามารถมีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความเห็น ที่เป็นประโยชน์และมีความพร้อมในการตัดสินใจเพื่อการพัฒนา ในระดับปัจเจกและระดับประเทศได้อย่างเท่าเทียม

(๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ หัวข้อที่ ๖.๖ การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรมและสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่อง

(๑) ด้านที่ ๓ ด้านกฎหมาย ให้กฎหมายดีและเป็นธรรมสอดคล้องกับหลักนิติธรรมเป็นเครื่องมือส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการกฎหมายอย่างเหมาะสม มีความรู้ความเข้าใจและสามารถเข้าถึงกฎหมายได้โดยง่าย และมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างถูกต้องและเป็นธรรม

(๒) ด้านที่ ๕ ด้านยุติธรรม ให้ทุกขั้นตอนมีการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน มีกลไกช่วยเหลือประชาชนโดยเสมอภาค บังคับการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด พัฒนาระบบสอบสวนคดีอาญาที่มีการตรวจสอบและถ่วงดุลระบบนิติวิทยาศาสตร์ มีมาตรฐาน และกระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการแข่งขันของประเทศ

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัจจุบัน สาเหตุของปัจจุบัน และผลกระทบของปัจจุบัน

๑.๑ ปัจจุบันคืออะไร สาเหตุของปัจจุบัน และผลกระทบของปัจจุบันคืออะไร

ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีกฎหมายรับรองสิทธิของคู่รักเพศเดียวกันในการจดทะเบียนคู่ชีวิต การเป็นคู่ชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างคู่ชีวิต ทรัพย์สินระหว่างคู่ชีวิต ความเป็นโน้ม祚ของการจดทะเบียนคู่ชีวิต การสื้นสุดการเป็นคู่ชีวิต บุตรบุญธรรม มรดก รวมถึงสิทธิและหน้าที่อื่นๆ เช่นเดียวกับสามีภริยา ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติฯ ยังไม่ครอบคลุมถึงสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะอื่นๆ เช่น พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.๒๕๓๓ พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำรุงข้าราชการ พ.ศ.๒๕๓๙ พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ.๒๕๐๘ เป็นต้น ดังนั้น จึงเกิดกระแสเรียกร้องจากกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศให้มีการจดทำกฎหมายสมรสที่มีความเท่าเทียมกับสามีภริยา นอกจากนี้ เนื่องจากหลักการตามร่างพระราชบัญญัติฯ เป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกลุ่มศาสนาต่างๆ ในไทย การดำเนินการจึงต้องทำอย่างรอบคอบ และรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศและกลุ่มศาสนาอย่างรอบด้านเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแหกแวง

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแหกแวงคืออะไร

เพื่อให้กฎหมายมีความสมบูรณ์และครบถ้วน โดยเป็นกฎหมายที่คำนึงถึงความเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อันได้แก่ บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศและกลุ่มศาสนาต่างๆ ในไทย และสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชน กติกรรมระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อันจะเป็นการยกระดับมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยโดยรวม

๓. การแก้ไขปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

- ไม่มี -

๓.๒ ต่างประเทศแก้ไขปัญหานี้อย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

๓.๒.๑ ต่างประเทศแก้ไขปัญหานี้อย่างไร (ถ้ามี)

๓.๒.๑.๑ ประเด็นเรื่องบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

แม้ในหลายประเทศจะมีกลุ่มคนที่มองว่ากฎหมายคู่ชีวิตก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป แต่หลายประเทศก็เลือกที่จะเริ่มที่การจดทะเบียนคู่ชีวิตก่อน เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของสังคมต่อ

ความหลากหลายทางเพศ และลดแรงประทีจากฝ่ายที่คัดค้าน หลังจากกฎหมายใช้บังคับไปช่วงระยะเวลาหนึ่งจึงค่อยมีการแก้ไขกฎหมายให้ครุรักเพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนสมรสและได้รับสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับคู่สมรสได้ เช่น อังกฤษ ใช้เวลา ๔ ปี (Civil Partnership Act 2004 - The Marriage (Same Sex Couples) Act 2013) ฝรั่งเศส ใช้เวลา ๑๔ ปี (Le Pacte Civil De Solidarite (PACS) 1999 - Marriage 2013, French Civil Code) เยอรมัน ใช้เวลา ๑๖ ปี (Act on Registered Life Partnership 2001- Same-Sex Marriage 2017) ทั้งนี้ สิทธิและหน้าที่ของคู่ชีวิตจะแตกต่างในแต่ละประเทศ โดยในบางประเทศให้สิทธิทางกฎหมายเหมือนการสมรส ในขณะที่บางประเทศ จำกัดสิทธิทางกฎหมายบางประการให้ด้อยกว่าการสมรส

๓.๒.๑.๒ ประเด็นด้านศาสนาและผู้เห็นต่าง

ประเทศที่ดำเนินการรับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ หลายประเทศต่างต้องเผชิญกับฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยรวมถึงกลุ่มศาสนามาโดยตลอด เช่น ในปี ค.ศ. 1999 เมื่อประเทศฝรั่งเศสได้มีการนำเสนอกฎหมายการจดทะเบียนคู่ชีวิตร่างแรกต่อสภา ก็ได้มีผู้คัดค้านโดยใช้ถ้อยคำรุนแรง เช่น “พ่อสองคน แม่สองคน เรากำลังเผชิญหายนะ” แต่สุดท้ายกฎหมายก็ผ่านสภาสูงในปีเดียวกัน นอกจากนั้น เมื่อมีการเสนอกฎหมายอนุญาตให้บุคคลเพศเดียวกันสมรสและรับบุตรบุญธรรมร่วมกันได้ต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อปี ค.ศ. 2013 ชาวฝรั่งเศสหลายพันคนได้ออกมาชุมนุมต่อต้านการผ่านกฎหมายอนุญาตให้บุคคลเพศเดียวกันสมรสและรับบุตรบุญธรรมร่วมกัน แต่ประธานาธิบดีในขณะนั้น ได้ทำการเข้าใจกับทุกฝ่ายให้เคารพต่อกระบวนการพิจารณากฎหมายของรัฐสภา สำหรับการประกอบพิธีรอมของฝ่ายศาสนา ก็มีตัวอย่างของประเทศอังกฤษและเวลส์ที่ให้สามารถกระทำได้ในสถานที่ทางศาสนาที่ได้รับอนุญาต โดยสถานที่ทางศาสนาที่ไม่ได้รับอนุญาตสามารถปฏิเสธไม่ประกอบพิธีจดทะเบียนคู่ชีวิตได้โดยเป็นไปตามกฎหมายความเสมอภาค ค.ศ. 2010¹

๔. การรับฟังความคิดเห็น

- ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว
- ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ร่างกฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. มีความใกล้เคียงกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ครอบครัว และบรรพ ๖ นรดก และมาตราที่เกี่ยวข้องกับการร้องขอให้ศาลสั่งหรือเพิกถอนคำสั่งให้คู่ชีวิตอีกฝ่ายเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยมีหลายส่วนที่บัญญัติเป็นรายมาตรา คล้ายคลึงกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฯ และมีหลายส่วนที่ให้อนุโลมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฯ มาใช้บังคับ นอกจากนี้ ยังมีความคล้ายคลึงกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจจำจัดการแทนผู้เสียหายและอำนาจดำเนินคดีต่างผู้ตาย

¹ ชวินโรจน์ ธิรพัชรพร, รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่องสิทธิความเสมอภาคในการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย, หน้า 192 และ 211

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. บัญญัติให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติฯ มีความสมบูรณ์และสามารถบังคับใช้ได้จริงโดยแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นดังนี้

- (๑) เพิ่มเติมเหตุที่ทำให้การจดทะเบียนสมรสเป็นโมฆะในกรณีที่บุคคลทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่ชีวิต (ร่างมาตรฐาน ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐาน ๑๕๕๗)
- (๒) เพิ่มเติมให้คู่สมรสสิทธิฟ้องหย่าในกรณีที่สามีหรือภริยาอุปการะเลี้ยงดูหรืออยู่กับผู้อื่นฉันคู่ชีวิต หรือกระทำกับผู้อื่นหรือยอมรับการกระทำของผู้อื่นเพื่อสนองความใคร่ของตนหรือผู้อื่นเป็นอาจิน (ร่างมาตรฐาน ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐาน ๑๕๑๖ (๑))
- (๓) เพิ่มเติมบทบัญญัติให้สิทธิรับค่าเสี้ยงชีพหมวดไปในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายที่รับค่าเสี้ยงชีพจดทะเบียนคู่ชีวิต (ร่างมาตรฐาน ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐาน ๑๕๒๘)

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ครัวบ้าง

ก่อให้เกิดภาระหน้าที่แก่น่วยงานที่มีหน้าที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รวมถึงหน่วยงานยกร่างฯ ที่จะต้องติดตามและพิจารณาบททวนถึงประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ได้แก่ กระทรวงยุติธรรม อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นการยกรดับการรับรองสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายของครรภ์เพศเดียวกันให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ข้อเท็จจริงในปัจจุบัน ตลอดจนแนวทางปฏิบัติของนานาชาติ รวมถึงเป็นแนวทางในการประเมินปัจจัยอนุรักษ์นิยมและฝ่ายศาสนา โดยผลจากจัดการประชุมหารือร่วมกับผู้แทนของกลุ่มศาสนาตามข้อสังเกตของคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕ ศาสนาริสต์ และศาสนาอิสลาม ระบุชัดเจนว่า การสร้างครอบครัวของครรภ์เพศเดียวกันขัดกับหลักคำสอนทางศาสนา แต่เข้าใจว่าประเทศไทยเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม รวมทั้งต้องปรับตัวให้ทันต่อสังคมโลกในเรื่องการคุ้มครองบุคคลทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้น จึงไม่ขัดข้องต่อการมีกฎหมายรับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวในรูปแบบของพระราชบัญญัติคู่ชีวิตฯ แต่หากเป็นกรณีของการสมรสนั้น ยังไม่สามารถยอมรับได้ในขณะนี้ อย่างไรก็ตาม บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่จดทะเบียนตามร่างพระราชบัญญัติฯ จะได้รับสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับสามีภริยาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ยังไม่ได้ให้การรับรองถึงสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะอื่นๆ ประชาชนบางส่วนจึงอาจยังไม่เข้าใจในเจตนาและมโนญาติของภาครัฐในการออกกฎหมายคู่ชีวิต ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น ในการสร้างความเข้าใจและสื่อสารกับภาคส่วนต่าง ๆ ถึงจุดมุ่งหมายในการออกกฎหมายและแนวทางการปรับปรุงกฎหมายในอนาคต รวมถึงหน่วยงานยกร่างฯ ได้แก่ กระทรวงยุติธรรม จะต้องติดตามและพิจารณาบททวนถึงประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงให้เกิดความเท่าเทียมต่อไป

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

- ไม่มี เนื่องจากสอดคล้องกับการดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงานดังกล่าวอยู่แล้ว -

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ.

(๑) กฎหมายนี้จะเป็นเครื่องมือช่วยสร้างกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมให้ทุกภาคส่วนรวมถึงกลุ่มที่เห็นต่าง และกลุ่มศาสนา ได้รู้จัก เข้าใจ และเคารพในความแตกต่าง และเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยการพิเคราะห์ความเป็นมนุษย์ของกันและกันต่อไป

(๒) กฎหมายนี้จะเป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว ทำให้ครอบครัว หลากหลายทางเพศมีตัวตนทางกฎหมาย และขัดปัญหาความไม่เป็นธรรมที่อาจเกิดขึ้นภายใต้กฎหมายเดิม แต่เดิมที่ไม่ได้รับความสำคัญ เช่น การที่คู่ชีวิตไม่สามารถจัดการทรัพย์สินที่ทำมาหากได้ร่วมกัน สิทธิในการเป็นพ่อแม่โดยธรรม สิทธิในการจัดการแทนผู้เสียหายและการดำเนินคดีต่างผู้ด้วย สิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ซึ่งปัจจุบันได้มีกรณีปัญหาที่เกิดขึ้นจริงกับคู่ชีวิตหลายกรณี

(๓) ส่งเสริมภาพลักษณ์และบทบาทประเทศไทยในการเป็นผู้นำด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ตลอดจนเน้น ย้ำความตั้งใจจริงของรัฐบาลในการให้ความสำคัญกับการเคารพหลักการสิทธิมนุษยชน

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) แก้ไขปัญหาไม่ให้เกิดกรณีการจดทะเบียนสมรสซ้อนหลังจากมีการจดทะเบียนคู่ชีวิตแล้ว

(๒) ก่อให้เกิดความเป็นธรรมให้คู่สมรสเมืองนอกห่างไกลในกรณีที่สามีหรือภริยาอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง ผู้อ่อนน้อมถ่อมตน หรือกระทำการกระทำของผู้อ่อนเพื่อสนองความใคร่ของตนหรือผู้อ่อนเป็นอาชิน

(๓) ทำให้เกิดความสอดคล้องกับบทบัญญัติเรื่องสิทธิและหน้าที่ของคู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ โดยให้สิทธิรับค่าเลี้ยงชีพทดแทนในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายที่รับค่าเลี้ยงชีพดูแลเป็นคู่ชีวิต

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และ กระทรวงยุติธรรม

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

มีการทดสอบระยะเวลาการบังคับใช้ ๑๒๐ วัน นับตั้งแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อจากต้องใช้เวลาในการเตรียมการซักซ้อมความเข้าใจหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฯ

และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหรือไม่

มีการวางแผนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาระบบบันทึกทะเบียนคู่ชีวิตให้เข้มข้นกับระบบบันทึกทะเบียนสมรส เพื่อให้ตรวจสอบซึ่งกันและกัน ป้องกันการจดทะเบียนซ้อน และการใช้สื่อสารสนเทศต่างๆ เช่น สื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อวิทยุชุมชน โซเชียลมีเดีย ในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับสาธารณะชน

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

➤ ภาคประชาชน และภาคประชาสัมพันธ์ สามารถใช้วิธีการดังต่อไปนี้

- (๑) จัดอบรม/sewana/ประชุมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ
- (๒) ประชาสัมพันธ์ร่างพระราชบัญญัติฯ ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น สื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อวิทยุชุมชน โซเชียลมีเดีย

(๓) ประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ และความหลากหลายทางเพศ

➤ เจ้าหน้าที่ของรัฐ สามารถใช้วิธีการดังต่อไปนี้

- (๑) จัดอบรม/sewana/ประชุมเพื่อให้ความรู้ รวมทั้งผลิตสื่อหลากหลายรูปแบบเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ และความหลากหลายทางเพศ อย่างต่อเนื่อง
- (๒) ทำการศึกษา ค้นคว้า และวิจัย เพื่อให้ทราบถึงจำนวนผู้มigrate ที่เกี่ยวข้อง แล้ววิเคราะห์ว่า ประชาชนรับทราบถึงร่างพระราชบัญญัติฯ หรือไม่ หรือสามารถดำเนินการได้เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทราบถึงร่างพระราชบัญญัติฯ มากขึ้น

(๓) สร้างภาคีเครือข่ายการทำงานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางเทคนิค

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในระยะ ๓ ปี แรก เป็นจำนวน ๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท (การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง/การเผยแพร่ร่างพระราชบัญญัติฯ ต่อสาธารณะชน/การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์) อัตรากำลังที่ต้องใช้ - อัตรา (นายทะเบียนทั่วประเทศ) อัตรากำลังที่มีอยู่แล้ว - อัตรา (นายทะเบียนทั่วประเทศ) อัตรากำลังที่ต้องเพิ่มขึ้น - อัตรา

การดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะทำให้การใช้งบประมาณในการดำเนินการตามปกติของหน่วยงานมีประสิทธิภาพโดยไม่ได้สร้างกรอบอัตรากำลังหรือต้องมีการปรับโครงสร้างองค์กรเพิ่มเติมแต่อย่างใด จึงไม่ส่งผลกระทบต่องบประมาณในเรื่องดังกล่าว

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

กฎหมายฉบับนี้จะเป็นแรงจูงใจให้นักธุรกิจเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มขึ้น เพราะมีความมั่นใจในเรื่องการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของไทย อีกทั้งเป็นการกระตุ้นการท่องเที่ยวโดยเพิ่มปริมาณนักท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวจะมีความมั่นใจว่าประเทศไทยได้ให้ความเคารพและปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนสากล นอกจากนี้ ยังมุ่ง

ส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมีความเข้มแข็ง เพื่อสร้างฐานความมั่นคงให้กับครอบครัวของตนเอง เป็นการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจอันจะนำไปสู่ความมั่นคงทางเศรษฐกิจระดับชุมชนและประเทศชาติ

การเปิดโอกาสให้คู่ชีวิตสามารถรับบุตรบุญธรรมส่งผลกระทบเชิงบวกต่อระบบเศรษฐกิจภาพรวมของประเทศ กล่าวคือ การเปิดโอกาสให้คู่ชีวิตสามารถรับบุตรบุญธรรมกันได้เหมือนคู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะทำให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากการดูแลเด็กในฐานะบุตรบุญธรรมนั้นเป็นการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ (Investment in Human Capital) การที่รัฐอนุญาตให้ครอบครัวที่มีความพร้อมสามารถรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ จะเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กสามารถเข้าถึงการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพ ซึ่งจะช่วยสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า พัฒนาขีดความสามารถและความสามารถทางกายภาพของเด็กให้สามารถแข่งขันและเข้าถึงอาชีพที่ดี ส่งผลในการเพิ่มกำลังสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศไทยให้ในอนาคต

๔.๒ ผลกระทบต่อสังคม

กฎหมายฉบับนี้เป็นการยืนยันนโยบายของรัฐบาลในการปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัยและไม่เป็นธรรมซึ่งจะเป็นสิ่งยืนยันว่าบุคคลทุกคนจะได้รับสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ เป็นการสร้างหลักประกันด้านความมั่นคงของมนุษย์ว่าจะได้รับการคุ้มครองจากรัฐอย่างเท่าเทียม เสมอภาค ทั้งยังส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีให้กับประเทศไทยในสังคมโลกโดยแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีเจตนารมณ์และความตั้งใจจริงที่จะเคารพสิทธิมนุษยชนเทียบเท่ากับระดับสากล อันจะช่วยทำให้ประเทศไทยได้รับการยอมรับและความเชื่อถือจากประชาคมระหว่างประเทศและส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศ

สำหรับเรื่องการรับบุตรบุญธรรมร่วมกันนั้น จากการศึกษาผลการวิจัยจากต่างประเทศ พบว่า เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูและเติบโตในบริบทครอบครัวของคู่ชีวิตนั้น มีทักษะการเข้าสังคมและการสร้างเครือข่ายไม่แตกต่างจากเด็กคนอื่นๆ² แต่มีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่ค่อนข้างเปิดกว้างและเคารพในความหลากหลายมากกว่าเด็กที่เติบโตในบริบทครอบครัวปกติทั่วไป³ นอกจากนี้ การบรรจุเรื่องการรับบุตรบุญธรรมของคู่ชีวิตไว้ในร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. จะช่วยสร้างกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมให้ทุกภาคส่วนได้รู้จัก เข้าใจ และเคารพในความแตกต่างและเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมโดยเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกันและกันต่อไป

๔.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ

- ไม่มี -

๔.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

- ไม่มี -

² Bos, H. M. W., van Balen, F., & van den Boom, D. C. (2007). Child adjustment and parenting in planned lesbian-parent families. *American Journal of Orthopsychiatry*, 77(1), 38–48.

³ Goldberg, A. E. (2007). (How) does it make a difference? Perspectives of adults with lesbian, gay, and bisexual parents. *American Journal of Orthopsychiatry*, 77(4), 550–562

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ
การกำหนดโทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคุลพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

- ไม่มี -

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

- ไม่มี -

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

- ไม่มี -

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครอง

เพื่อรับรองสิทธิทางกฎหมายแก่คู่ชีวิตที่มีความหลากหลายทางเพศ จึงมีความจำเป็นในการกำหนดให้นายทะเบียนตามร่างพระราชบัญญัติฯ มีอำนาจในการพิจารณาว่าคู่ชีวิตที่มาขอจดทะเบียนมีคุณสมบัติครบถ้วน และไม่มีข้อห้ามตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฯ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้รับจากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ

(นายเรืองศักดิ์ สุวารี)

อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

วันที่ ๗๓ / พฤษภาคม ๒๕๖๕

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
กองสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ
นรีลักษณ์/ฉัตรารากรณ์/ศุภณัฐ
โทร. ๐๒ ๑๔๑ ๒๗๔๗
โทรสาร ๐๒ ๑๔๓ ๙๖๗๖

สรุปผลการทบทวนหลักการ เหตุผล และความจำเป็นในการมีร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.

รวมทั้งสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและหารือกับกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ และกลุ่มศาสนา

๑. หลักการ เหตุผล และความจำเป็นในการมีกฎหมาย

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญ

แนวคิดดังต่อไปนี้ว่าครอบครัวต้องเป็นการอยู่ร่วมกันระหว่างเพศชายและหญิงกำลังถูกห้ามจากสังคมเนื่องจากปัจจุบันเมื่อสังคมเปิดกว้างมากขึ้นก็ทำให้มีคนจำนวนมากกล้าที่จะเปิดเผยว่าตนไม่ได้มีความสัมพันธ์ในลักษณะคู่รักกับคนต่างเพศและได้อยู่กินร่วมกันเหมือนคู่รักชายหญิง จนทำให้เกิดกระแสเรียกร้องจากทั่วโลกและเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านกฎหมายและนโยบายต่างๆ ในหลายประเทศ เพื่อรับรองและคุ้มครองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวและการอยู่ร่วมกันฉันคู่ชีวิตของกลุ่มคู่รักเพศเดียวกัน อย่างไรก็ตาม สำหรับประเทศไทยนั้น การจดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๔ ระบุว่าจะต้องเป็นการสมรสของชายและหญิงเท่านั้น ซึ่งเป็นการละเลยกลุ่มประชากรที่มีความหลากหลายทางเพศที่ได้อยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวและอยู่ดูแลช่วยเหลือกันไม่ต่างจากชายหญิง การที่ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายฉบับใดให้การรับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวของคู่รักเพศเดียวกันจึงเสมือนเป็นการตีตราข้าว่าแม่รูบราลจะไม่ได้ปฏิเสธถึงความมีอยู่ของครอบครัวรูปแบบดังกล่าว แต่ก็ไม่ได้ดำเนินความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อขัดการเลือกปฏิบัติและอำนวยความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมอย่างแท้จริง ซึ่งขัดกับหลักการสิทธิมนุษยชน และข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสังคมปัจจุบัน

การขาดเครื่องมือทางกฎหมายในการจัดการกับความสัมพันธ์ทางครอบครัวของคู่รักเพศเดียวกัน ก่อให้เกิดปัญหาหลายประการ เช่น การที่คู่ชีวิตฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจถูกทอดทิ้งเมื่อไม่สามารถช่วยเหลือตนเองในการดำรงชีพได้ การที่คู่ชีวิตไม่สามารถจัดการทรัพย์สินที่ทำมาหากได้ร่วมกัน สิทธิในการเป็นใหญ่โดยธรรมและรับมรดก สิทธิในการดำเนินคดีร่วมกันหรือแทนคู่ชีวิต สิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ซึ่งปัจจุบันได้มีกรณีปัญหาที่เกิดขึ้นจริงกับคู่ชีวิตหลายกรณี อีกทั้งยังส่งผลให้บุตรที่ได้รับการเลี้ยงดูโดยคู่ชีวิต ที่มีความหลากหลายทางเพศในทางข้อเท็จจริงไม่ได้รับการคุ้มครองในระดับเทียบเท่ากับผู้เยาว์ที่ได้รับการเลี้ยงดูโดยคู่สมรสต่างเพศที่มีอำนาจปกครองเหนือผู้เยาว์ร่วมกัน โดยหากพิจารณาจะเห็นได้ว่าปัจจุบันกฎหมายไทย เปิดโอกาสให้บุคคลคนเดียวสามารถรับบุตรบุญธรรมได้อยู่แล้ว หมายความว่ากฎหมายให้การยอมรับรูปแบบของครอบครัวมีมากกว่าหนึ่งรูปแบบ บุคคลหนึ่งคนอาจต้องแสดงบทบาทเป็นทั้งพ่อและแม่ในคราวเดียวกัน ดังนั้น การที่มีบุคคลถึงสองคนร่วมเลี้ยงดูผู้เยาว์ย่อมส่งผลดีต่อผู้เยาว์ทั้งในเรื่องคุณภาพชีวิตและจิตใจ ไม่ต่างจาก การมีพ่อแม่ต่างเพศ นอกจากนั้น คู่รักเพศเดียวกันที่ประสงค์จะมีบุตรด้วยกันย่อมต้องแนใจว่าตนมีความพร้อม ทั้งในด้านความมั่นคงทางรายได้ การให้การศึกษา และการเลี้ยงดู เนื่องจากปัญหาการมีบุตรโดยไม่พร้อม ย่อมไม่เกิดต่อคู่รักเพศเดียวกัน ทั้งยังต้องสร้างความเข้าใจต่อผู้เยาว์ถึงรูปแบบของครอบครัวตนที่มีความแตกต่าง

จากครอบครัวทั่วไป สอดคล้องกับหลักการผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก (Best Interests of the Child) จึงทำให้เห็นได้ว่าครรภ์เดียวganที่จะรับบุตรบุญธรรมร่วมกันต้องเตรียมความพร้อมมากกว่าครอบครัวทั่วไป ส่งผลให้ผู้เยาว์สามารถเริ่มเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศได้

๑.๒ กฎหมายและบรรทัดฐานระหว่างประเทศ

ประเทศไทยได้รับรองปฏิญญาสาがら่วมด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human rights – UDHR) และได้เข้าเป็นภาคีต่อоворะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights – ICCPR) ซึ่งตราสารและพันธกรณีระหว่างประเทศข้างต้น ได้กำหนดสิทธิในการแต่งงานและการมีชีวิตครอบครัว (Rights to Family) ไว้ ทั้งนี้ การเข้าเป็นภาคีสิทธิมนุษย์และตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ส่งผลให้ประเทศไทยจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่กำหนดไว้ ซึ่งหนึ่งในนั้น คือ การสร้างหลักประกันให้เกิดสิทธิตามสนธิสัญญา เช่น การแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ มาตรการต่างๆ ให้สอดคล้องกับหลักการและสาระสำคัญของสนธิสัญญา นอกจากนี้ หลักการยกยกรากศรัทธาต่อตัวยการปรับใช้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในประเด็นวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ ค.ศ. ๒๐๐๖ (The Yogyakarta Principles on the Application of International Human Rights Law in relation to Sexual Orientation and Gender Identity 2006) ซึ่งไทยร่วมลงนามมีการบัญญัติเรื่องการสมรสและการก่อตั้งครอบครัวไว้ในข้อที่ ๒๔ ว่า “มนุษย์ทุกคนมีสิทธิในการสร้างครอบครัวโดยไม่เข้ากับวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ [...]”

๑.๓ กฎหมายและบรรทัดฐานภายในประเทศ

ประเทศไทยได้บัญญัติคุ้มครองความเสมอภาคระหว่างเพศและห้ามการเลือกปฏิบัติเพระเหตุแห่งเพศ เป็นการทั่วไปในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๗ นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายบัญญัติห้ามการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศเป็นการเฉพาะ คือ พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งคำว่า “เพศ” ตามพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว มีได้หมายความเฉพาะแต่เพศชายและเพศหญิงเท่านั้น แต่ยังได้รวมถึงบุคคลที่มีการแสดงออกที่แตกต่างจากเพศโดยกำเนิดด้วย

๑.๔ คำวินิจฉัยและคำพิพากษาของศาล

ตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ในคดีที่ผู้ร้องทั้งสองที่มีเพศเดียวganร้องขอต่อศาลรัฐธรรมนูญให้วินิจฉัยว่าการที่นายทะเบียนปฎิเสธการจดทะเบียนสมรสตามมาตรา ๑๔๔ เป็นการขัดแย้งต่อหลักสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญได้รับรองไว้หรือไม่ แม้ศาลจะมีคำวินิจฉัยว่ามาตรา ๑๔๔ ไม่ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่ได้ให้ข้อแนะนำให้รัฐบาลพิจารณาตรากฎหมายเพื่อรับรองสิทธิและหน้าที่ของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศอย่างเหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตของพวกเข้าด้วย นอกจากนี้ หากมองในเรื่องความสามารถในการปกครองบุตร ในปี ๒๕๔๙ ศาลเยาวชนและครอบครัวกลางได้ตัดสินตามคำสั่งคดีหมายเลขคดีที่ พ.๑๒๓๙/๒๕๔๙ หมายเลขแดงที่ พ.๗๑๖/๒๕๔๙ ให้นาย Gordon Allan Lake คนรักเพศเดียวgan มีอำนาจปกครองเด็กหญิงcarmen บุตรที่กำเนิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยในการเริ่มพัฒนาตัวเอง การแพทย์จากหญิงอุ้มบุญชาวยไทย โดยศาลได้ตัดสินว่า “ข้อเท็จจริงที่ปรากฏ

จากการต่อส่วนพยานผู้ร้องรับฟังได้ว่า ผู้ร้องอุปการะเลี้ยงดูเด็กหญิงด้วยความรักและเอาใจใส่ และถึงแม้ผู้ร้องเป็นคนรักร่วมเพศ แต่ความเป็นคนรักร่วมเพศมิใช่อุปสรรคที่จะทำให้ผู้ร้องไม่สามารถอุปการะเลี้ยงดูเด็กหญิงให้ได้รับความสุขและความอบอุ่นเท่ากับเด็กอื่นๆ”¹ จากคำพิพากษาแสดงให้เห็นว่าศาลตรัษฎ์หนักถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ และสะท้อนว่าศาลมีแนวคิดว่าบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศสามารถก่อตั้งครอบครัวและมีศักยภาพในการเลี้ยงดูและให้ความรักความอบอุ่นเด็กได้ไม่ต่างจากคู่รักต่างเพศ

๑.๕ ครอบด้านนโยบาย

กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้จัดทำแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๑) และฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕) ซึ่งกำหนดให้มีแผนสิทธิมนุษยชนกลุ่มความหลากหลายทางเพศเป็นการเฉพาะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองให้กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศได้รับการคุ้มครองอย่างเป็นธรรม เท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี ทั้งนี้ หนึ่งในข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลตามที่ระบุไว้ในแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ คือ ให้เร่งดำเนินการร่างกฎหมายที่เกี่ยวของกับการคุ้มครองกลุ่มประชาชนมีผลใช้บังคับ เช่น พระราชบัญญัติการจดทะเบียนคู่ชีวิต พ.ศ...

๑.๕ การดำเนินการในทางปฏิบัติ

จากการดำเนินการต่าง ๆ ทั้งทางด้านกฎหมาย นโยบาย รวมถึงการสร้างความตระหนักรู้ร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคประชาสังคมมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน จึงทำให้ภาคส่วนต่างๆ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องครอบครัว หลากหลายทางเพศมากขึ้น และหลายหน่วยงานได้มีนโยบายที่เป็นคุณต่อคู่รักที่มีความหลากหลายทางเพศ อาทิ กรณีที่การห้องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการประชาสัมพันธ์ว่าไทยเป็นประเทศที่เป็นมิตรต่อคู่รัก ที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือกรณีที่ธนาคารเอกชน และบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีนโยบายให้คู่รักเพศเดียวกันกู้ร่วมกันเพื่อซื้อบ้านได้ หรือกรณีบริษัทเอกชนบางแห่งได้มีการให้สิทธิสวัสดิการแก่พนักงานที่มีความหลากหลายทางเพศและครอบครัว เป็นต้น

๒. กฎหมายว่าด้วยการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในต่างประเทศ

การศึกษาแนวคิด ความเป็นมา และบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในต่างประเทศนั้น อาจแสดงให้เห็นแนวทางในการแก้ไขข้อจำกัดสิทธิการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย ซึ่งถูกจำกัดไว้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในปัจจุบันได้ โดยในส่วนนี้ ขอนำเสนอตัวอย่างกฎหมายว่าด้วยการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศดังนี้

¹ Thai PBS, “ศาลเยาวชนฯ ตัดสินให้ “ค.ณ.caro เมน” เป็นบุตรโดยชอบของผู้ว่าจ้างอุ้มบุญ”, <https://news.thaipbs.or.th/content/251944>

๒.๑ กฎหมายว่าด้วยการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทยรั่งเศส

ประเทศไทยในกลุ่มสหภาพยูโรปฏิรูปถือว่าเป็นกลุ่มประเทศแรกที่มีการผ่านกฎหมายว่าด้วยการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมากที่สุด โดยที่ประเทศไทยรั่งเศสเป็นหนึ่งในประเทศที่อยู่ในกลุ่มประเทศดังกล่าวด้วย เช่นเดียวกัน และมีการต่อสู้ของแนวคิดเกี่ยวกับการสมรสของคู่รักเพศเดียวกันมาอย่างยาวนาน จนมีการประกาศใช้กฎหมายที่ให้คู่รักเพศเดียวกันสามารถทำการสมรสกันได้ เรียกว่า Pacte civil de solidarité (PACS) หรือ Le Pacte civil de solidarité ซึ่งการสมรสของคู่รักเพศเดียวกันตามกฎหมายดังกล่าวจะเรียกว่า “สัญญาทางแพ่งเพื่อยู่ร่วมกัน” อันเป็นรูปแบบหนึ่งของการสร้างครอบครัวของประเทศไทยรั่งเศส²

การจดทะเบียน PACS สามารถทำได้ระหว่างบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้วสองคน ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่ต่างเพศ หรือเพศเดียวกันก็ได้ มีเพียงข้อห้ามให้มีการจดทะเบียนระหว่างบุพการีกับพยาธ พกับน้อง หรือลุงกับหลาน หรือระหว่างญาติโดยการแต่งงาน เช่น แม่ยาย ลูกเขย ผู้ที่แต่งงานแล้ว หรือผู้ที่จดทะเบียน PACS กับคนอื่นแล้ว หากฝ่ายข้อห้ามดังกล่าวจะถือว่าการจดทะเบียนนั้นเป็นโมฆะ โดยการจดทะเบียนดังกล่าวกฎหมายไม่ได้กำหนดแบบไว้เป็นการเฉพาะ หากแต่กำหนดวิธีว่าบุคคลทั้งสองจะต้องทำข้อตกลงจะทำ PACS กันแล้วนำไปจดแจ้งกับศาลของศาล Tribunal d'instance ในเขตที่ตนอาศัยอยู่ หรือที่สถานกงสุล หรือสถานทูตในกรณีที่อยู่ต่างประเทศหากจะมีการเปลี่ยนแปลงสัญญาหรือจะเลิกก็ต้องจดทะเบียนแจ้งกับเจ้าหน้าที่ศาลที่ได้ทำการจดทะเบียน³

สิทธิประโยชน์ของการจดทะเบียน PACS นั้น ได้ถูกบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งรั่งเศส เช่น การใช้ชีวิตร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางด้านทรัพย์สิน โดยการตกลงนี้จะต้องทำเป็นข้อตกลง และต้องร่วมรับผิดในหนี้ร่วมกันสำหรับมูลหนี้ที่เกิดจากการใช้จ่ายเพื่อดำรงชีพประจำวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นค่าใช้จ่ายที่เกินสมควรอย่างเห็นได้ชัดเจน ส่วนมูลหนี้ส่วนตัวนั้นกฎหมายได้กำหนดให้แยกกันรับผิด ในเรื่องกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้น แต่ละคนสามารถนำสืบได้ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นสินส่วนตัว แต่ถ้าหากไม่สามารถพิสูจน์ได้ทรัพย์นั้นจะถูกยกเป็นทรัพย์กรรมสิทธิ์รวม เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ที่จดทะเบียน PACS จะมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐ หรือจากบริษัทที่คุ้มครอง PACS อีกคนทำงานอยู่เช่นเดียวกับกรณีจดทะเบียนสมรส และในการเสียภาษีผู้ที่จดทะเบียน PACS ก็ต้องแจ้งและเสียภาษีร่วมกันในอัตราเดียวกันกับคู่แต่งงาน และได้รับยกเว้นภาษีมรดกในกรณีทำพินัยกรรมยกให้กัน ในเรื่องการให้ระหว่างกัน (Donations entre partenaires) ผู้ที่จด PACS จะไม่ต้องเสียภาษีโดยกฎหมายยกเว้นให้เทียบเท่ากับกรณีจดทะเบียนสมรส คือ สามารถให้ได้ 76,000 ยูโร เป็นต้น

² ที่ยรัตน์ บุณโยปัชญัมร์ เพชรัตน์ ไสยสมบัติ และภูมิ มูลศิลป์, “รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ การวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติการจดทะเบียนคู่ชีวิต พ.ศ.” (เสนอต่อสถาบันพระปกเกล้า, 2562), หน้า 13 - 14.

³ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, “กฎหมายความรักและความผูกพัน” [ออนไลน์] เข้าถึงเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2565. แหล่งที่มา: http://www.lawreform.go.th/lawreform/index.php?option=com_content&task=view&id=533&Itemid=1

๒.๒ กฎหมายว่าด้วยการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในไต้หวัน

ไต้หวันเป็นที่แรกในทวีปเอเชียที่มีการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒ ซึ่งได้หัวนั้นมีวิวัฒนาการทางกฎหมายและบริบททางสังคมใกล้เคียงกับประเทศไทยเป็นอย่างมาก ดังนั้น การศึกษาวิวัฒนาการของกฎหมายว่าด้วยการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในไต้หวันจะเป็นประโยชน์กับการปรับปรุงและพัฒนากฎหมายข้างต้นของประเทศไทยด้วย

พัฒนาการของกฎหมายว่าด้วยการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในไต้หวันนั้น เริ่มต้นขึ้นจากการพิพากษาของศาลรัฐธรรมนูญของประเทศไทยได้หัวนั้น ในคำวินิจฉัยเลขที่ ๗๔๘ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นการตีความกฎหมายว่า ประมวลกฎหมายแพ่งส่วนที่สองว่าด้วยการสมรส ที่บัญญัติห้ามบุคคลสองคนซึ่งมีเพศเดียวกันจดทะเบียนสมรสนั้น ขัดต่อหลักเสรีภาพของบุคคลในการสมรส และขัดต่อหลักความเท่าเทียมกันของมนุษย์ อันเป็นหลักการที่มีการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญของไต้หวัน นอกจากนี้ ศาลรัฐธรรมนูญยังมีคำสั่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการแก้ไขบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่มีการตีความคำวินิจฉัยนี้^๔

ในที่สุด เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สถานnitibัญญัติของไต้หวันก็ได้อนุมัติร่างกฎหมายว่าด้วยการบังคับใช้คำวินิจฉัยเลขที่ ๗๔๘ ของศาลรัฐธรรมนูญ (the Enforcement Act of Judicial Yuan Interpretation No. 748) ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ส่งผลให้ครรภ์เพศเดียวกันในไต้หวันสามารถจดทะเบียนสมรสกันได้ตามกฎหมาย^๕ ทั้งนี้ กฎหมายฉบับดังกล่าวให้สิทธิต่าง ๆ ในการสมรสระหว่างครรภ์เพศเดียวกันเกือบทุกเชื้อชาติทั่วโลก แต่ยังคงขาดสิทธิบางประการ เช่น การสมรสของชาวต่างชาติในไต้หวัน อนุญาตเฉพาะครรภ์ชาวต่างชาติที่มีสัญชาติของประเทศไทยที่มีกฎหมายรับรองการสมรสระหว่างครรภ์เพศเดียวกันแล้วเท่านั้น และอนุญาตให้ครรภ์เพศเดียวกันรับบุตรบุญธรรมร่วมกันโดยบุตรบุญธรรมด้วยมีสายเลือดของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นต้น^๖

๒.๓ กฎหมายว่าด้วยการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในสาธารณรัฐจีน

สาธารณรัฐจีนประกอบไปด้วยอังกฤษ เวลส์ สกอตแลนด์ และไอร์แลนด์เหนือ ได้ออกกฎหมายรับรองการจดทะเบียนความสัมพันธ์ของบุคคลเพศเดียวกันที่เรียกว่า The Civil Partnership ๒๐๐๔ โดยผู้จดทะเบียนความสัมพันธ์แบบนี้ จะมีสิทธิและหน้าที่คล้ายกับคู่สมรสที่จดทะเบียนสมรส และการจดทะเบียนความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ทางกฎหมายที่อนุญาตให้กระทำได้ระหว่างบุคคลเพศเดียวกันเท่านั้น เช่นเดียวกับ

^๔ BBC News, "LGBT: สถาปฏิบัติหัวนั้นผ่านกฎหมายแต่ตั้งงานเพศเดียวกันครั้งแรกในเอเชีย" [ออนไลน์] เข้าถึงเมื่อ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕. แหล่งที่มา: <https://www.bbc.com/thai/international-48307052>

^๕ Library of Congress, "Taiwan: Same-Sex Marriage Law Enters into Effect," [Online] Accessed: 11 February 2022. Available from: <https://www.loc.gov/item/global-legal-monitor/2019-06-18/taiwan-same-sex-marriage-law-enters-into-effect/>

^๖ iLaw, "สมรสเท่าเทียม : ย้อนดูการต่อสู้และชัยชนะของต่างประเทศ" [ออนไลน์] เข้าถึงเมื่อ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕. แหล่งที่มา: <https://ilaw.or.th/node/6009>

การจดทะเบียนสมรสที่กฎหมายกำหนดให้เป็นเรื่องของบุคคลต่างเพศ⁷ ทั้งนี้ แนวคิดในการรับรองสิทธิแก่ครอบครัวของคู่รักที่เป็นคนข้ามเพศในรูปแบบของการบันทึกทางทะเบียนเป็นคู่ชีวิตตามกฎหมายคู่ชีวิตของประเทศไทยอันกฤษฎีพิลต่อการยกร่างพระราชบัญญัติการจดทะเบียนคู่ชีวิต พ.ศ. ของประเทศไทยด้วย

ทั้งนี้ บุคคลที่อาจเข้าจดทะเบียนความสัมพันธ์เป็นคู่ชีวิตตามกฎหมายดังกล่าวจะต้องเข้าเงื่อนไขทั้ง 3 ประการดังนี้⁸

(1) บุคคลทั้งสองต้องมีเพศเดียวกัน

(2) ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องไม่อยู่ในสถานภาพสมรสหรือสถานภาพคู่ชีวิตกับบุคคลอื่นในขณะเดียวกัน

(3) บุคคลทั้งสองฝ่ายต้องมีอายุไม่น้อยกว่า ๑๖ ปี

ถึงแม้ว่าการบันทึกทางทะเบียนเป็นคู่ชีวิตตาม Civil Partnership Act 2004 จะมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การรับรองสิทธิของคู่รักเพศเดียวกันเข่นเดียวกับคู่สมรสชายหญิงก็ตาม แต่การบันทึกทางทะเบียนเป็นคู่ชีวิตก็ยังคงมีความแตกต่างบางประการกับการสมรสในกรณีของคู่สมรสชายหญิงอยู่บ้าง กล่าวคือ การบันทึกทางทะเบียนเป็นคู่ชีวิตเป็นการกระทำโดยทางเอกสารของฝ่ายบ้านเมือง (Secular) เท่านั้น โดยไม่มีกระบวนการทางศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้องดังเช่นในกรณีของการสมรสในกรณีของคู่สมรสชายหญิง แต่ประการใด⁹

นอกจากนี้ เนื่องจากการบันทึกทางทะเบียนเป็นคู่ชีวิตก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งถือได้ว่า ก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายต่อคู่ชีวิตทั้งสองฝ่ายในระดับที่เท่าเทียมกับการสมรส ดังนั้น กระบวนการบันทึกทางทะเบียนเป็นคู่ชีวิตจึงมีขั้นตอนที่ซับซ้อนและต้องการการให้ข้อมูล ตลอดจนมีการปฏิบัติประ公示คำขอ บันทึกทางทะเบียนไว้เพื่อให่ง่ายต่อการตรวจสอบและการได้ยังคัดค้านการบันทึกทางทะเบียนเป็นคู่ชีวิตด้วย

๓. การรับฟังความเห็นของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ

กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ร่วมกับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อีรเดช มโนเลหกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาธิตา วิมลคุณรักษ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาบัณฑิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และคณะ จัดการประชุมหารือร่วมกับผู้แทนของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ และองค์กรที่ทำงานด้านความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย ได้แก่ สมาคมพ้าสีรุ้ง มนตินิสสิ่งเสริมความเสมอภาคทางสังคม

⁷ House of Commons Library Catherine Fairbairn, "Same-sex marriage and civil partnerships," [Online] Accessed: 11 February 2022. Available from: <http://www.parliament.uk/briefing-papers/sn05882>.

⁸ Civil Partnership Act 2004, Section 3 Eligibility

(1) Two people are not eligible to register as civil partners of each other if—

(a)

(b) either of them is already a civil partner or lawfully married,

(c) either of them is under 16, or

(d) they are within prohibited degrees of relationship.

(2) Part 1 of Schedule 1 contains provisions for determining when two people are within prohibited degrees of relationship

⁹ Civil Partnership Act 2004, Schedule 12.

กลุ่มนอนใบหน้ารีแห่งประเทศไทย องค์การช่วยเหลือเด็ก (Save the Children) องค์กรแคร์เมท เชียงใหม่ Forso ศูนย์ มูลนิธิเอ็มเฟรนด์อุดรธานี กลุ่ม M-REACH ขอนแก่น สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย สำนักงานภูมิภาค (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) Rainbow Dream Group Thailand เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕ โดยมีการอภิปรายร่วมกันในประเด็นดังนี้ (๑) สิทธิในการรับบุตรบุญธรรมร่วมกัน (๒) การกำหนดหน้าที่ให้คู่รักต้องอุปการะเลี้ยงดูกันตามความสามารถและฐานะของตน (๓) การให้สิทธิในการดำเนินคดีแทนผู้เสียหายและการดำเนินคดีต่างผู้ชายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (๔) อำนาจในการตัดสินใจทางการแพทย์ต่อการรักษาพยาบาลแทนคู่รัก (๕) สิทธิในการจัดการศพของคู่ชีวิต (๖) สิทธิในการรับมรดก (๗) เหตุต้องห้ามไม่ให้สมรสหรือจดทะเบียนคู่ชีวิตของคนเพศเดียวกัน ซึ่งผู้เข้าร่วมเห็นพ้องต้องกันว่าประเด็นดังกล่าวข้างต้นเป็นปัญหาที่คู่รักที่มีความหลากหลายทางเพศต้องเผชิญในปัจจุบัน จึงควรเร่งดำเนินการให้มีบทบัญญัติเพื่อรับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวอย่างเร่งด่วน และที่ประชุมได้ร่วมกันพิจารณาแสดงความคิดเห็นในประเด็นอื่นๆ ได้แก่

(๑) อายุขันต์ที่สามารถจะทะเบียนได้

ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นไปในทางเดียวกันว่าบุคคลที่จะสร้างความสัมพันธ์ในลักษณะของการเป็นครอบครัวได้ ควรมีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานตามอนุสัญญาฯด้วยสิทธิเด็ก (UN Convention on the Rights of the Child : CRC) ซึ่ง “เด็ก” หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๐ - ๑๘ ปี

(๒) สิทธิในการตั้งครรภ์แทนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ผู้เข้าร่วมประชุมเห็นควรเปิดโอกาสให้คู่ชีวิตที่สามารถตั้งครรภ์เองได้ ได้ใช้ประโยชน์จากพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว เนื่องจากปัจจุบันพระราชบัญญัติฯ กำหนดว่าต้องเป็นสามีภริยาที่ไม่สามารถมีบุตรได้ด้วยตนเองเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงมีคู่รักที่มีความหลากหลายทางเพศที่สามารถตั้งครรภ์เองได้จำนวนมากที่ต้องการมีบุตรแต่ยังไม่สามารถมีสิทธิตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติฯ เช่น คู่หูผู้รักหญิงไม่สามารถขอสุจิจากผู้บริจากเพื่อการตั้งครรภ์ได้ ในปัจจุบันยังเกิดปัญหาว่าเมื่อคู่รักแก้ปัญหาการมีบุตรโดยการใช้อสุจิผู้อื่น จะทำให้อำนาจปกครองเด็กตกอยู่ที่มารดาเพียงคนเดียว ทั้งยังต้องมีการใส่ชื่อผู้บริจากอสุจิเป็นบิดา อันก่อให้เกิดความสับสนรุ่นways อีกทั้งในบางกรณีเจ้าหน้าที่ยังแนะนำให้ใส่ชื่อบิดาของผู้ให้กำเนิดเป็นบิดาของเด็กด้วย ซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาความซับซ้อนในการรับมรดก

(๓) การได้รับสิทธิหรือสวัสดิการต่างๆ ตามกฎหมายฉบับอื่นๆ

ผู้เข้าร่วมประชุมเสนอว่าการจัดการทางงบประมาณที่คำนึงถึงมิติทางเพศเป็นประเด็นหนึ่งที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๗๑ ของรัฐธรรมนูญฯ ซึ่งหากร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. ไม่ครอบคลุมถึงสวัสดิการต่างๆ อาจถือว่า กฎหมายนั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญฯ เพราะไม่สะท้อนถึงความละเอียดอ่อนทางเพศสภาพของบุคคล และไม่ควรต้องคำนึงถึงว่าจะอยู่กินกันมาเป็นระยะเวลาเท่าไรก็ตาม

(๔) ประเด็นเรื่องสัญชาติ

ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นว่าตามพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๕๐๘ สิทธิของหญิงกับชาย ยังไม่เท่าเทียมกัน เนื่องจากกรณีหญิงที่สมรสกับชายไทย สามารถขอสัญชาติได้ด้วยการสมรสตามมาตรา ๙ แต่ไม่ได้กำหนดว่าชายที่เป็นคนต่างด้าวจะขอสัญชาติได้อย่างไร ซึ่งอาจต้องขอแปลงสัญชาติตามมาตรา ๑๗ แต่มีเงื่อนไขอีกด้วย ดังนั้น หากจะให้คุ้ชีวิตที่เป็นชาติต่างชาติที่จดทะเบียนกับคนไทยสามารถเปลี่ยนสัญชาติได้ ก็ต้องมีการแก้ไขพระราชบัญญัติสัญชาติฯ ควบคู่กันไปด้วย เพื่อไม่ให้เกิดความลักลั่นกัน นอกจากนี้ ในเรื่องการจดทะเบียนคุ้ชีวิตของคุ้ชีวิตชาติต่างชาติ ปัจจุบันรัฐบาลได้ออกกฎหมายให้มีการจดแจ้งว่าตนเป็นคุ้สัมรส ที่จดทะเบียนในต่างประเทศแล้วได้ เพื่อให้สามารถจัดการเรื่องต่างๆ แทนกันได้ตามกฎหมาย ดังนั้น หากประเทศไทยไม่รับรองการจดแจ้งการเป็นคุ้ชีวิตของชาติต่างชาติก็อาจทำให้เกิดปัญหาได้ ทางออกหนึ่งในเรื่องนี้อาจเป็นว่า กรณีของต่างชาติมาจดทะเบียนในไทยก็ควรจะต้องแสดงเหตุผลด้วย เช่น มาทำธุรกิจ มาใช้ชีวิตบ้านปลาย หรือมาเพียงท่องเที่ยว เพื่อให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้ประเทศไทยเป็นแหล่งดึงดูดผู้สูงอายุ ชาติต่างชาติที่มาใช้ชีวิตบ้านปลาย อีกทั้งแนวทางนี้อาจเป็นการป้องกันปัญหาเรื่องความมั่นคงระหว่างประเทศได้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงจุดเด่นที่มีความเกี่ยวข้องกับประเทศไทย อย่างไรก็ตาม มีผู้เข้าร่วมประชุมบางส่วนแสดงความเห็นว่ากรณีของคุ้รักต่างเพศอาจดัดแปลงสมรสในไทยยังไม่มีการกำหนดเงื่อนไข ดังนั้น การกำหนดเงื่อนไขในกรณีของคุ้รักต่างชาติที่ต้องการจดทะเบียนคุ้ชีวิตในประเทศไทยตามที่ระบุไว้ในร่างพระราชบัญญัติคุ้ชีวิต พ.ศ. ในปัจจุบัน อาจเป็นการเลือกปฏิบัติ

๕) การเปิดให้บุคคลต่างเพศจดทะเบียนคุ้ชีวิตได้

ผู้เข้าร่วมประชุมเห็นว่าการเปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถเลือกรูปแบบการใช้ชีวิตครอบครัวที่ตนเองต้องการ โดยใช้บังคับกับทุกคน ไม่ต้องแยกแยะว่ากฎหมายใดใช้กับใครเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้อง เนื่องจากแม้มีการแก้ไขกฎหมาย หากยังไม่มีความเท่าเทียมก็ต้องถือว่ายังคงมีการเลือกปฏิบัติอยู่เช่นเดิม กฎหมายควรใช้บังคับกับทุกคน ไม่ใช่กับคนใดคนหนึ่ง หรือเพศใดเพศหนึ่ง

๖) การหมั้น

ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายแรก เห็นว่าการหมั้นเป็นวัฒนธรรม ไม่ควรห้ามแต่มีการตีความว่าหากไม่มีบัญญัติว่าด้วยการหมั้นไว้ในกฎหมาย ก็เสมือนเป็นการห้ามนิ่มให้มีการหมั้น และหากปรับใช้บทบัญญัติเรื่องการให้โดยเส้นทาง ก็อาจทำให้เกิดปัญหา เนื่องจากการให้โดยเส้นทางไม่ได้มีฐานมาจากแนวคิดว่าต่างฝ่ายต่างตั้งใจสัญญาที่จะเป็นครอบครัวเดียวกัน เมื่อมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดสัญญา การเรียกคืนสินสอดและของหมั้นอาจเป็นไปได้ยาก อย่างไรก็ตาม ต้องพิจารณาด้วยว่าการกำหนดบทบัญญัติว่าด้วยการหมั้น โดยให้สามารถตกลงกันเองได้ว่าฝ่ายใดเป็นฝ่ายผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้น จะทำให้มีการอนุโลมนำหลักกฎหมายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้หรือไม่ ซึ่งหากนำไปใช้ก็จะต้องมีการอธิบายให้ชัดเจนว่าจะต้องรับหน้าที่และความรับผิดชอบตามนั้น ฝ่ายที่สอง เห็นควรให้ยกเลิกเรื่องการหมั้นทั้งหมด เพราะกฎหมายว่าด้วยการหมั้นของไทยมาจากแนวคิดชายเป็นใหญ่ ทำให้ยังมีความเหลือล้ำทางเพศสูง และการหมั้นเป็นเรื่องส่วนตัวของบุคคล ที่จะให้หรือไม่ให้ก็ได้

๗) การยุติความสัมพันธ์ฝ่ายเดียว

ผู้เข้าร่วมประชุมเห็นว่ากฏหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการสมรสเมลักษณะเป็นพันธนาการอันเป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง และหากจะทำให้ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. มีเงื่อนไขในการเลิกเหมือนกับกฏหมายว่าด้วยการสมรสจะทำให้คู่ชีวิตขาดอิสรภาพ และไม่อาจเป็นกฏหมายที่ทำให้ผู้มีความหลากหลายทางเพศได้รับความเท่าเทียมโดยแท้จริง เพราะผู้มีความหลากหลายทางเพศคาดหวังความเท่าเทียมในระหว่างกันและกัน และที่ประชุมยังได้มีการอภิปรายกันถึงรูปแบบและผลของการยุติความสัมพันธ์ตามกฏหมายของประเทศฝรั่งเศสและสหรัฐอเมริกาที่สามารถบอกเลิกฝ่ายเดียวได้ สำหรับกรณีกฏหมายคู่ชีวิตของฝรั่งเศส แม้มีการแสดงเจตนาฝ่ายเดียวที่สามารถเรียกค่าเสียหายได้ หากอีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าการเลิกกันนั้นก่อให้เกิดความเสียหายทางทรัพย์สิน แต่หากมีการแสดงเจตนาฝ่ายเดียวแล้วอีกฝ่ายไม่คัดค้าน การเลิกจะมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่ศาลประกาศการสิ้นสุดความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการ แต่หากเป็นคู่สมรสตามกฏหมายแพ่งฝรั่งเศสจะยุติความสัมพันธ์ได้ยากกว่า โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากศาลเท่านั้น ดังนั้น ประชาชนจึงมีสิทธิเลือกว่าจะอยากอยู่ภายใต้กรอบความสัมพันธ์รูปแบบใด ในขณะที่ในสหรัฐอเมริกาอาจเป็นเพียงแค่การส่งหนังสือบอกกล่าวเท่านั้นก็ถือว่าความสัมพันธ์ยุติลงแล้ว ส่วนเรื่องของบุตรต้องมีการตกลงกันและมีระบบมารองรับ

๘) เหตุยกเว้นโทษในการทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ระหว่างกัน ในลักษณะเข่นเดียวกับสามีภริยาตามประมวลกฏหมายอาญา

ผู้เข้าร่วมประชุมเห็นว่าเมื่อคู่ชีวิตอยู่กันเป็นครอบครัวเข่นเดียวกับสามีภริยาจึงควรนำบทบัญญัติตั้งกล่าวมาบังคับใช้เข่นเดียวกัน

๙) แนวทางการขับเคลื่อนกฏหมายรับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวของบุคคลเพศเดียวกัน

ที่ประชุมได้ให้ความเห็นที่หลากหลายสรุปได้เป็น ๓ แนวทาง ดังนี้

๙.๑) สนับสนุนการขับเคลื่อนร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. (Civil Partnership Bill) ควบคู่กับการแก้ไขประมวลแพ่งและพาณิชย์

ผู้เข้าร่วมประชุมที่เห็นด้วยกับแนวทางนี้เห็นว่า ภาครัฐสามารถดำเนินการผลักดันร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. ควบคู่ไปกับการที่ภาคประชาสังคมผลักดันให้เกิดการแก้ไขประมวลกฏหมายแพ่งและพาณิชย์ได้ เพราะทั้งสองแนวทางล้วนแล้วแต่เป็นผลดีในการรับรองและคุ้มครองสิทธิของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศอย่างไรก็ได้ ร่างพระราชบัญญัติฯ ควรกำหนดสิทธิและหน้าที่ของคู่ชีวิตให้ใกล้เคียงหรือเทียบเท่ากับสิทธิและหน้าที่ของคู่สมรสให้ได้มากที่สุด ทั้งนี้ หากร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. มีผลบังคับใช้ก่อน ภาคประชาสังคมจะยังคงผลักดันให้เกิดการแก้ไขประมวลกฏหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้เกิดการสมรสเท่าเทียมต่อไป

๙.๒) สนับสนุนการสมรสเท่าเทียม (Marriage Equality)

ผู้เข้าร่วมประชุมที่เห็นด้วยกับแนวทางนี้เห็นว่าการแก้ไขประมวลกฏหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศสามารถสมรสกันได้ เป็นแนวทางที่ดีที่สุดในการรับรองและคุ้มครอง

สิทธิในการก่อตั้งครอบครัวของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะทำให้ครรภ์ที่มีความหลากหลายทางเพศได้รับสิทธิและหน้าที่เท่าเทียมกับคู่สมรสต่างเพศ สอดคล้องกับหลักการไม่เลือกปฏิบัติ และเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลทุกคนอย่างเสมอภาค

๕.๓) สนับสนุนให้ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. เป็นระบบความสัมพันธ์ทางครอบครัวรูปแบบใหม่ของทุกเพศ

ผู้เข้าร่วมประชุมที่เห็นด้วยกับแนวทางนี้เห็นว่า ภาครัฐควรเปิดโอกาสให้บุคคลทุกคน “ไม่ว่าครรภ์ต่างเพศหรือคู่รักเพศเดียวกัน สามารถจดทะเบียนคู่ชีวิตภายในได้ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. ได้ ซึ่งจะเป็นการก่อให้เกิดระบบความสัมพันธ์ของครอบครัวรูปแบบใหม่ที่อาจได้รับสิทธิและหน้าที่บางประการที่ไม่เทียบเท่ากับกรณีของการสมรสตามนัยแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่กฎหมายดังกล่าวจะสามารถเป็นทางเลือกให้กับบุคคลที่ต้องการการรับรองความสัมพันธ์ที่ไม่ยึดโยงกับระบบการสมรส ดังเช่นกรณีกฎหมาย PACS ของฝรั่งเศส หรือ Civil Partnership Act 2014 ของอังกฤษ

๔. การรับฟังความเห็นของกลุ่มศาสนา

กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ร่วมกับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณเดช มโนลีหกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาธิชา วิมลคุณารักษ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และคณะ จัดการประชุมหารือร่วมกับผู้แทนของกลุ่มศาสนา เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕ โดยแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม สรุปได้ดังนี้

๔.๑ ศาสนาพุทธ

ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยผู้แทนจากองค์กรพระพุทธศาสนาหลักในประเทศไทย ได้แก่ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย และยุวพุทธิกสมาคม แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยผู้เข้าร่วมประชุมเห็นพ้องต้องกันว่าหลักคำสอนของศาสนาพุทธ “ไม่มีบทบัญญัติใดที่ห้ามเรื่องการมีความรักของบุคคลเพศเดียวกัน” เนื่องจากศาสนาพุทธไม่ได้มองความรักว่าเป็นความรักระหว่างเพศใด ขอเพียงแต่ไม่ประพฤติผิดในกิจกรรมทางเพศเดียวกัน ดังนั้น พฤติกรรมการรักเพศเดียวกันของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศจึงไม่ขัดต่อหลักคำสอนของศาสนาพุทธแต่อย่างใด สำหรับเรื่องการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาให้คู่รักเพศเดียวกันของพระสงฆ์นั้น เป็นเรื่องของการทำบุญ หากทำให้เกิดความสบายนี้ มีความสุขก็สามารถทำได้ตามบริบทของสังคม นอกเหนือไปนี้ ยังเห็นว่าการมีกฎหมายที่กำหนดครอบความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักที่มีความหลากหลายทางเพศให้ขัดเจนเป็นเรื่องที่ดี เพราะจะช่วยให้ความสัมพันธ์ของคู่รักมีความมั่นคงมากยิ่งขึ้น และช่วยป้องกันไม่ให้คนประพฤติผิดในการอันเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักคำสอนของศาสนาพุทธด้วย

๔.๒ ศาสนาคริสต์

ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยผู้แทนจากองค์กรคริสต์ศาสนาหลักในประเทศไทย ได้แก่ สถาบันคริสตจักรในประเทศไทย สถาบันสังฆราชคาಥอลิกแห่งประเทศไทย สถาบันคริสตจักรแบบติสต์ในประเทศไทย มูลนิธิคริสตจักรเซเว่นส์เดย์แอ็ดเวนติสแต่ประเทศไทย คริสตจักรพลับพลา และสหกิจคริสต์เตียนแห่งประเทศไทย โดยที่ประชุม

เห็นพ้องต้องกันว่าถึงแม้ว่าคริสต์ศาสนาจะเคารพและไม่ได้รังเกียจบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ และเรื่องของความรักก็เป็นพื้นฐานและเป็นหลักคำสอนที่สำคัญของศาสนาคริสต์ แต่ความรักในเชิงครอบครัว ตามหลักคำสอนและพระวจนะของพระเจ้าเป็นเรื่องระหว่างหญิงชายเท่านั้น เนื่องจากพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีสองเพศเพื่อให้ดำรงไว้ซึ่งผู้พันธุ์มนุษย์ ดังนั้น การก่อตั้งครอบครัวของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ จึงเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมและขัดต่อหลักคำสอนทางศาสนาคริสต์ อย่างไรก็ได้ ผู้แทนองค์กรคริสต์ศาสนาตระหนักร่วมบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมีสิทธิ์ในความเป็นมนุษย์ เช่นเดียวกับบุคคลทุกๆ คน และทราบดีว่า ประเทศไทยเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม หากประเทศไทยจะมีการผลักดันกฎหมายลักษณะดังกล่าวเพื่อรับรองสิทธิ์ในการก่อตั้งครอบครัวของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ แม้ว่าองค์กรคริสต์ศาสนาจะไม่เห็นด้วยแต่ก็จะไม่ต่อต้านกฎหมายดังกล่าว ทั้งนี้ หากเป็นไปได้ ขอให้หลีกเลี่ยงการใช้คำว่า “การสมรส” ซึ่งเป็นพิธีกรรมที่ศักดิ์สิทธิ์ในมุ่งมองของศาสนาคริสต์ซึ่งควรสงวนไว้สำหรับคู่รักต่างเพศเท่านั้น และให้ใช้คำอื่นในการรับรองความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักเพศเดียวกันแทน เช่น “คู่ชีวิต” เป็นต้น นอกจากนี้ ยังเรียกร้องให้คุ้มครองและสงวนสิทธิ์ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาให้กับผู้นำทางศาสนาด้วย

๔.๓ ศาสนาอิสลาม

ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยผู้แทนจากองค์กรศาสนาอิสลามหลักในประเทศไทย ได้แก่ สำนักงานราชมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดราษฎร์ ศูนย์มุสลิมศึกษา สถาบันเอเชียศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะวิทยาการอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มัสยิดดาวรุลอีมาน.บ้านบูแมกียะ ชมรมอิหม่าม. คอเต็บ.บิหลน.อาเกอยีงอ จังหวัดราษฎร์ โดยที่ประชุมเห็นพ้องต้องกันว่า สิทธิ์ เสรีภาพ และความรัก เป็นหลักการสำคัญที่ศาสนาอิสลามให้ความสำคัญ อย่างไรก็ได้ ความรักที่จะนำไปสู่การก่อตั้งครอบครัว ตามหลักการทางศาสนาจะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อดำรงรักษาผู้พันธุ์ ศาสนาอิสลามจึงกำหนดให้มีการแต่งงานระหว่างชายหญิงเท่านั้น ในกรณี การก่อตั้งครอบครัวของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ จึงขัดต่อ หลักการทางศาสนา อย่างไรก็ได้ ผู้แทนองค์กรศาสนาอิสลามเข้าใจดีว่า ประเทศไทยเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่เคารพในความหลากหลาย หากประเทศไทยผลักดันร่างกฎหมายเพื่อรับรองสิทธิ์ในการก่อตั้งครอบครัว ของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ศาสนาอิสลามก็จะไม่คัดค้านหรือต่อต้านกฎหมายดังกล่าว แต่ไม่สามารถปฏิบัติตามหรือประกอบพิธีกรรมทางศาสนาให้ได้เนื่องจากขัดต่อหลักคำสอนทางศาสนา คนไปจดทะเบียนคู่ชีวิตต้องรับผิดชอบในผลของการกระทำของตัวเองในฐานะที่นับถือศาสนาอิสลาม ชุมชนอิสลามไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้าไปกำหนดการใช้ชีวิตของใคร มีเพียงสิทธิ์ในการเข้าไปให้คำแนะนำตามอำนาจที่พระผู้เป็นเจ้าได้มอบในเรื่อง การดำรงชีวิตในสังคมเท่านั้น ทั้งนี้ เสนอให้ภาครัฐพิจารณาคุ้มครองผู้นำทางศาสนาในการที่จะปฏิเสธการประกอบพิธีการทางศาสนาให้กับคู่รักเพศเดียวกัน หรือกำหนดไม่ให้กฎหมายดังกล่าวมีผลบังคับใช้แก่ชาวมุสลิม หรือพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

๕. การหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้จัดการประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ โดยมีผู้แทนจากส่วนราชการต่าง ๆ เข้าร่วม อาทิ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมการกงสุล กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย และกรมองค์กรระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นต้น โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบต่อร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเสนอ โดยเห็นว่าร่างกฎหมายดังกล่าว มีความสอดคล้องเหมาะสมสมกับบริบทของประเทศไทยอย่างไรก็ตาม ที่ประชุมเห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันสร้างการรับรู้ให้ประชาชนมีความเข้าใจที่ถูกต้องต่อการก่อตั้งครอบครัวของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศเพื่อรองรับการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวต่อไป

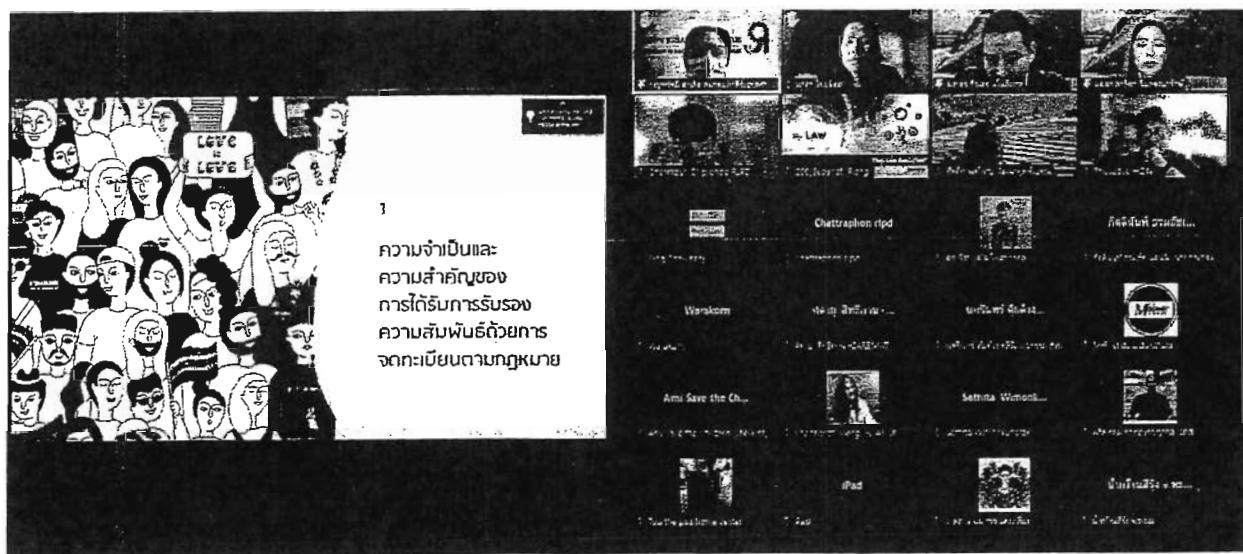
๖. บทสรุป

ผลจากการทบทวนหลักการ เหตุผล และความจำเป็นในการมีกฎหมายพบร่างประเทศไทยมีความพร้อมต่อการมีกฎหมายรับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัว จากการที่ไทยได้เข้าเป็นภาคีพันธกรณีและมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศหลายฉบับที่ให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศไม่ให้ถูกเลือกปฏิบัติในด้านต่างๆ รวมถึงสิทธิในการก่อตั้งครอบครัว อีกทั้งประเทศไทยยังมีกฎหมายนโยบายคำพิพากษาของฝ่ายตุลาการ และการดำเนินการในทางปฏิบัติที่เอื้อต่อการออกกฎหมายดังกล่าวด้วยและหากพิจารณาอนุมongของศาสนานอต่อการมีความรักและการก่อตั้งครอบครัวของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศจะเห็นได้ว่าศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม ระบุชัดเจนว่าขัดกับหลักคำสอนทางศาสนา แต่ก็เข้าใจว่าไทยต้องปรับตัวให้ทันต่อสังคมโลกในเรื่องการคุ้มครองบุคคลทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้น จึงไม่ขัดข้องต่อการมีกฎหมายรับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวในรูปแบบของพระราชบัญญัติคู่ชีวิตฯ แต่หากเป็นกรณีของการสมรสนั้นยังไม่สามารถยอมรับได้ในขณะนี้ ทั้งนี้ ได้เสนอให้มีบทบัญญัติคุ้มครองกลุ่มผู้นำศาสนาที่ไม่ประกอบพิธีกรรมให้กับคู่รักเพศเดียวกันด้วย สำหรับมุ่งมองความเห็นของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศนั้น ต้องการกฎหมายที่รับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวที่เทียบเท่ากับคู่สมรส โดยมีความเห็นต่อการดำเนินการออกเป็น ๓ แนวทาง ได้แก่ (๑) สนับสนุนการขับเคลื่อนร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. ควบคู่กับการแก้ไขประมวลแพ่งและพาณิชย์ (๒) สนับสนุนการสมรสเท่าเทียม (๓) สนับสนุนให้ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. เป็นระบบความสัมพันธ์ทางครอบครัวรูปแบบใหม่ของทุกเพศ ในการนี้ จึงขอนำเสนอผลการพิจารณาอย่างคณฑ์รัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามแนวทางที่เห็นเหมาะสมต่อไป

กองสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ
กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประมวลภาพการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.
(กลุ่มผู้ที่มีความหลักทรัพยากรหงส์)
วันจันทร์ที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔

ประมวลภาพการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.
(ศาสนพุทธ)

วันพุธที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔

ประมวลภาพการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.

(ศาสนาริสต์)

วันพุธที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

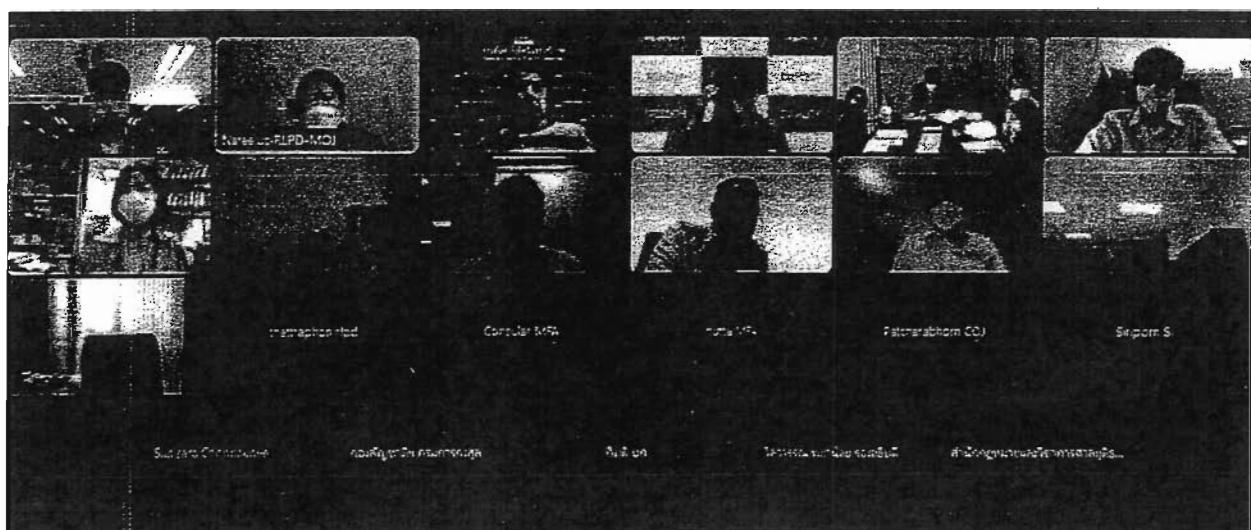
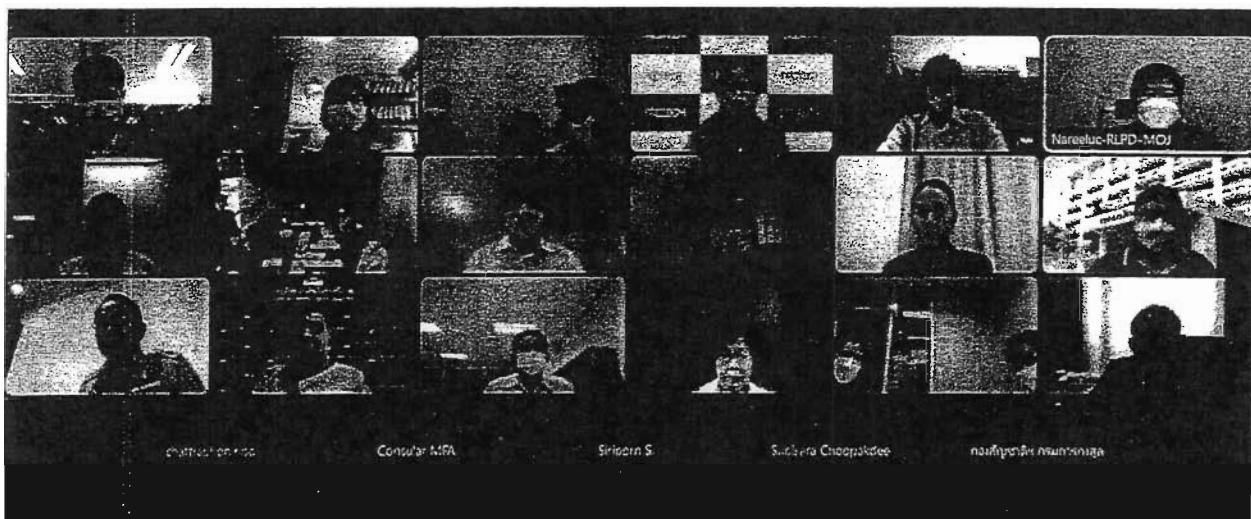
ประมวลภาพการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.

(ศาสนสถาน)

วันพุธที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ประมวลภาพการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.
(หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)
วันอังคารที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕

หลักฐานการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

